

2 Magyarországnak előnyös az EU-tagság

4 A magyar föld nem kerülhet idegen kézbe

6 Ki kell hoznunk egymásból a legjobbat

8 A manipuláció és a politikai kultúra

Áder János Magyarország új köztársasági elnöke

Áder János szerint Deák Ferenc korához hasonlóan ma is szükség van kiegyezésre, amelynek ezúttal arról kell szólnia, hogy „mi magyarok kiegyezzünk végre önmagunkkal”. A politikus erről köztársasági elnöki hivatalba lépése alkalmából a Sándor-palota előtt elmondott beszédében szólt május 10-én. Úgy fogalmazott, a belső békét megteremtő kiegyezéshez egyikünknek sem kell erejét meghaladó nagy tetteket véghezvinnie. Elég, ha egyenlő mércével mérünk.

FORRÁS: KDNP.HU

Elég, ha tisztelettel viseltetünk egymás iránt. Ha megbecsüljük, és követendő példának tekintjük a teljesítményt, amit sohasem valami elérhetetlen ideálhoz, hanem mindig kinek-kinek a személyes képességeihez viszonyítunk” – fejtette ki Magyarország új, ötödik államfője, hangsúlyozva egyúttal: készen áll az előtte álló feladatra, arra, hogy a magyarok érdekeit és értékeit képviselje.

Álláspontja szerint az új magyar kiegyezésnek ez a XXI. századi útja szolgálja „hazánk nyugatos polgárosodását”. Úgy értékelte, elsősorban a magyarok jóra való nyitottsága tette a

magyar népet államalkotó és állami-ságát megtartó politikai nemzetté. „Ez élteti kultúránkat, ez gondolkodásunk alapja, ez tehetségünk és változtatni akarásunk forrása”.

Az államfő úgy látja, ez a magyarázat arra is, hogy „bár kis nép a miénk, a történelem során mégis sokszor kerültünk a világ nagy fordulatainak középpontjába”. Mint mondta, az elmúlt fél évszázadban voltunk „Európa védőbástyája”, de nem egyszer volt, hogy mi magyarok mutattunk utat a kontinens többi népének. Áder János szerint ehhez elég 1956-os forradalmunkra, a vasfüggöny lebontására, szabadságunk és függetlenségünk békés kivívására gondolnunk.

– Folytatás a 10. oldalon –

Az esélyteremtés jelent igazi segítséget

A szociálpolitikának elsősorban nem a segélyezésen, hanem az önerő bevonásával járó esélyteremtésen kell alapulnia – mondta Harrach Péter, a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség elnöke, a KDNP frakcióvezetője május 3-án a keresztény civil szervezetek hatodik országos, Szegénység és szolidaritás című fórumán. A romák közötti szegénységnek másfajta arca van, mint a nem roma emberek közötti szegénységnek – hangsúlyozta előadásában Balog Zoltán társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár.

FORRÁS: KDNP.HU

A KDNP frakcióvezetője úgy fogalmazott, a mélyszegénységben élők integrálása mindenekelőtt az állam feladata, de abban nélkülözhetetlen feladata van az egyházaknak és a civil szervezeteknek is, valamint maguknak az érintetteknek, akiknek a hozzájárulása elengedhetetlen a sikerhez. Hozzátette: az érintetteket fel kell készíteni arra, hogy használják ki az előttük nyíló esélyeket, ami szerint lehet akár egy otthon-, vagy munkahely-teremtési program is.

Az Országgyűlés Felsőházi termében tartott tanácskozáson a kereszténydemokrata politikus azt mondta: a pusztán segélyezés nem megoldja, hanem csak mélyíti a problémákat. Véleménye szerint az igazi segítséget a lehetőségek felkínálása, az esélyteremtés jelentheti.

Szászfalvi László, a KIM egyházügyi, nemzetiségi és civil kapcsolatokért felelős államtitkára köszöntőjében hangsúlyozta, a kormány célja, hogy a civil szektor minél hatékonyabban láthassa el a társadalom segítésére vállalt önkéntes feladatait. Mint mondta, az országgyűlés a közelmúltban ezért fo-

gadta el az ország első civiltörvényét, amely például az adminisztrációs terhek csökkentése mellett biztosítja a civil szervezetek nyilvános, átlátható működését, illetve a tényleges munkát nem végző szervezetek kiszűrését.

A romák közötti szegénységnek másfajta arca van, mint a nem roma emberek közötti szegénységnek – mondta előadásában Balog Zoltán, a KIM társadalmi felzárkózásért felelős államtitkára. (Balog Zoltán azóta az Emberi Erőforrások Minisztériumának vezetője lett – aS szerk.)

Balog Zoltán hangsúlyozta: a kormány a korábbi paternalista felzárkóztatási politika helyett nem véletlenül hirdetett felzárkózási stratégiát. Elmondása alapján ez azt jelenti, hogy a szegénységben élőket felelőssé akarják tenni saját életük alakulásáért.

– Folytatás a 12. oldalon –

Tanügy és megújulás a közösség szolgálatában

Magyarország felnőtt polgárai két évvel ezelőtt nagy többséggel úgy határoztak, hogy a megelőző évtizedek önpusztító helyben járásával szemben új irányt kell szabni hazánk fejlődésének: nincs más út, mint az élet valamennyi területére kiterjedő, gyökeres megújulás. Erről szólt a 2010 áprilisában tartott országgyűlési választások minden eredménye. Ugyanezzel a többségi szándékkal harmonizált az új kormány Nemzeti Együttműködés Programja és az alaptörvényünkben testet öltött a többségi akarat.

HOFFMANN RÓZSA

A kormányzati ciklus idejének feléhez érve az is egyre világosabbá válik mindenki előtt, hogy a megszületett új törvények, jogalkotásunk mindegyik termése és az ország vezetésének bonyolult gépezete egymással összhangban mind Magyarország kívánatos megújulását szolgálja.

Ami egyben szakítást jelent azokkal a jelenségekkel, megcsontosodott szokásokkal, a belül kialakult vagy kívülről ránk kényszerített mentalitással és eljárásokkal, amelyek tévútra vittek és kis híján szakadékba sodorták Magyarországot.

A múlttal való szakítás mindig sérelmes és fájdalmas mindazok számára, akik akár meggyőződésből, akár érdekből, akár nosztalgiából elkötelezett hívei voltak a többség által elutasított politikának. A sérelmek pedig (legyenek jogosak vagy vélelmezettek) mind hangosabb jajveszélést, tiltakozást váltanak ki azokból, akiknek kezei közül kicsúsztak a történelem érdemi befolyásolásának eszközei. A protestálók egymásba kapaszkodva felerősítik hangjukat, a sok decibeles hangerőből pedig bátorságot merítenek a valós tények eltagadásához vagy elferdítéséhez, azaz a hamis vádak és hazugságok ősrégi módszerével próbálják meg ismét törvényerőre emelni saját, vélt igazukat.

– Folytatás a 9. oldalon –

Magyarországnak előnyös az EU-tagság

Surján László az Európai Parlament alelnöke szerint a Magyarország uniós csatlakozása óta eltelt éveket vizsgálva a tagság mérlege inkább pozitív, mint negatív, Magyarország az uniós szerves része. A kereszténydemokrata politikus a május 9-i Európa-nap alkalmából a Millenáris Parkban rendezett fesztivál megnyitóján azt mondta, az uniós tagság „nem áldás, nem átok, hanem feladat”, amelynek megoldásáért mindenkinek össze kell fognia. Ugyan vannak viták az unióról, és többen kritikus hangon beszélnek róla, de ez befér a demokráciába, és a kritika sem jelent feltétlenül elutasítást.

FORRÁS: KDNP.HU

A magyar EU-tagságot értékelve kiemelte, hogy anyagi szempontból mindenképpen előnyös a helyzet, hiszen 2004 óta az ország minden évben több pénzt kapott az uniótól, mint amennyit befizetett. Emellett az uniós tagállamokkal folytatott kereskedelem mérlege a csatlakozás óta pozitív, többlete folyamatosan nő – mutatott rá. Hozzátette: ez a többlet meghaladja az összes többi országgal szembeni hiányt, ezért lehet összességében a magyar kereskedelmi mérleg pozitív.

Győri Enikő, a Külügyminisztérium EU-ügyekért felelős államtitkára hangsúlyozta, a legfrissebb közvélemény-kutatások azt mutatják, hogy a magyarok az uniós átlagot meghaladó mértékben támogatják az integrációt és országuk uniós tagságát. Azok az eszmények, amelyek alapján az EU annak idején létrejött, ma is érvényesek – mondta az államtitkár. Mint kifejtette, az elmúlt időben sok bírálatot kapott a magyar politika, ezek közül az érvekkel alátámasztottakat megfontolták, a politikailag motiváltakat elutasították. Gyakran „önmagunkkal folytatott viták” ezek, mivel az uniós intézmények Magyarországot is képviselik.

Új oktatási, ifjúsági és sportprogram az uniós oktatási tanácsának napirendjén

FORRÁS: KDNP.HU, MTI

Új, a 2014 és 2020 közötti időszakra szóló oktatási, ifjúsági és sportprogramról is tárgyaltak az Európai Unió oktatási tanácsának május 10-11-én tartott brüsszeli ülésén – közölte a Nemzeti Erőforrás Minisztérium. Az EU oktatási, ifjúsági, kulturális és sporttanácsának ülésén Magyarországot Hoffmann Rózsa, a Nefmi oktatásért felelős államtitkára, Czene Attila, sportpolitikáért felelős államtitkár, valamint Szócs Géza, kultúráért felelős államtitkár képviselte. A minisztérium közleménye szerint Ma-

gyarország üdvözli, hogy a tervezett Erasmus Mindenkinél Program új elemei között támogatott ágazatként megjelenik a sport, megerősítést kap az ifjúságpolitika, az önkéntesség, továbbá a nem formális és informális tanulás szerepe. Emellett az új program az egyes pályázati lehetőségek között várhatóan nagyobb átjárhatóságot, a jelenleginél nagyobb rugalmasságot biztosít majd. A tárca hozzátette: a rendelet elfogadásáig számos egyeztetés és tárgyalás áll még az európai uniós vezetők előtt, a dokumentumot az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament közösen fogadja majd el.

Szűcs Tamás, az Európai Bizottság magyarországi képviselőjének vezetője arról beszélt: EU-tagság az értékközösséghez tartozáson és azon túl, hogy az ország részt vehet a döntéshozatalban, komoly anyagi támogatást is jelent Magyarországnak, ennek jelei jól láthatók, „bármerre járunk az országban”. Az idén 55 éves az európai integráció, érdemes számot vetni az azóta történetekkel, ezért szerveztek kiállítást, bemutatják, milyen változást hozott a közösség Európában és az új tagállamokban, köztük Magyarországon, és azt, hogy miként jelenik meg az EU a mindennapokban – hangsúlyozta a képviselővezető.

Robert Schuman francia külügyminiszter 1950. május 9-én terjesztette elő a róla elnevezett nyilatkozatot, amelynek célja az volt, hogy a korábban a háborúban szembenálló felek hozzanak létre szövetséget – a mai EU elődjének tekinthető szervezetet –, ennek emlékére tartják meg minden évben az Európa-napot. A Millenárison és az Európa Pontban az idén hetedik alkalommal megrendezett fesztiválon a szakmai sátrakban egyebek mellett a Külügyminisztérium, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, a Központi Statisztikai Hivatal és a bizottság magyarországi képviselője várta a látogatókat, akik megtekinthették a Mi lenne, ha nem lenne EU? című kiállítást is, ez az uniónak azokat az előnyeit kívánta bemutatni, amelyek nehezen vagy alig vehetők észre. A fiatalok úgynevezett toleranciátréningen vehettek részt, ahol az interkulturális konfliktusokról és rasszizmusról folyt párbeszéd, emellett ösztöndíjbörzét és állaskeresési tanácsadást szerveztek.

gyarország üdvözli, hogy a tervezett Erasmus Mindenkinél Program új elemei között támogatott ágazatként megjelenik a sport, megerősítést kap az ifjúságpolitika, az önkéntesség, továbbá a nem formális és informális tanulás szerepe. Emellett az új program az egyes pályázati lehetőségek között várhatóan nagyobb átjárhatóságot, a jelenleginél nagyobb rugalmasságot biztosít majd. A tárca hozzátette: a rendelet elfogadásáig számos egyeztetés és tárgyalás áll még az európai uniós vezetők előtt, a dokumentumot az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament közösen fogadja majd el.

Bajtársi együttműködés az örmény kereszténydemokratákkal

Március utolsó hétfőjén tartotta meg tisztújító és kampánynyitó kongresszusát az örmény, kereszténydemokrata Jogállam Párt nyolcezer parlamenti választásukra készülő ifjúsági tagozata. A nyolcezer tagot számláló szervezetnek Azbej Tristan, az IKSZ alelnöke tolmácsolta a magyar kereszténydemokraták üzenetét.

FORRÁS: B.H.

Azbej Tristan a kongresszuson elmondott üdvözlő beszédében megerősítette azon meggyőződését, amely szerint Európa csak keresztény alapokon lehet sikeres, és, hogy ennek a kultúrkörnek Örményország, mint a világ első keresztény nemzete, szerves részét képezi. Méltatta azt a történelmi hozzájárulást, amit a magyarországi örménység hazánkban adott a kultúra, a gazdasági élet terén, vagy éppen az 1848-49-es forradalom és szabadságharc idején. Az IKSZ alelnöke a küldöttek és az örmény sajtó képviselői előtt emlékeztetett arra, hogy a két népet összekötő hasonló múltja, amelyet a dicsőséges korszakok mellett a küzdelmes évszázadok, hosszú elnyomatások és a nemzetet határokkal szétszakító történelmi tragédiák jellemeznek.

tv.am

A politikai aktualitásokra térve beszámolt a Jobbik keresztényellenes akciójának megakadályozásáról is. Mint ismeretes, a zavaros ideológiai háttérű

Ecsmiadzint

támogatta a javaslatot. Ez lehetővé teszi, hogy a budapesti közterület-elnevezés, emlékmű és szobor mellett egy európai parlamenti ülésterem is örizni fogja emlékét – fogalmazott a döntés-

párt politikusai 2011-ben éppen az örmény genocídium emléknapja előtt tartották fontosnak egyoldalúan elítélni Örményországot a karabahi konfliktus kapcsán, úgy, hogy közben az I. világháború alatt lezajlott tragikus örmény népirtásról látványosan megfeledkeztek. Szóba kerültek a hazánkat közelmúltban ért igaztalan nemzetközi támadások, amelyek kapcsán a kongresszus résztvevői hallhattak a magyarországi reform-folyamatokról és a nemzetközi vádaskodás háttéréről. A két szervezet együttműködést helyezett kilátásba a keresztény alapokon nyugvó európai identitás közös erősítése, az európai integráció kiterjesztése és a fiatal politikusok képzése területén.

A kulturális és világnézeti összetartozás kifejezéséeként, az IKSZ alelnöke vendéglátóival együtt látogatta meg Ecsmiadzint, az örmény apostoli egyház székhelyét, valamint leróta kegyeletét a másfélmillió áldozatot követelő, 1915-ös örmény genocídium áldozatainak emlékművével.

Raoul Wallenbergről neveznek el termet az Európai Parlamentben

FORRÁS: KDNP.HU

Az Európai Parlament (EP) elnöksége egyhangú döntést hozott arról, hogy születésének 100. évfordulója alkalmából parlamenti üléstermet neveznek el Raoul Wallenbergről – olvasható Surján Lászlónak, az EP alelnökének május 10-i közleményében. A kereszténydemokrata politikus hangsúlyozza: a javaslat különösen fontos a magyarság számára. „Raoul Wallenberg Magyarországon fejtette ki tevékenységét, amellyel magyar zsidók ezreit mentette meg az Auschwitzba való deportálástól és a biztos haláltól, ezért mi külön hálával tartozunk neki. Surján László örömeinek ad hangot amiatt, mert az elnökség egyhangúlag

támogatta a javaslatot. Ez lehetővé teszi, hogy a budapesti közterület-elnevezés, emlékmű és szobor mellett egy európai parlamenti ülésterem is örizni fogja emlékét – fogalmazott a döntésről a magyar kereszténydemokrata politikus. A KDNP alelnöke felfoghatatlannak nevezte, hogy 1945-ben a szovjet erők miatt hurcolták el a svéd diplomatát. „Szomorú, hogy későbbi sorsa, halálának körülményei máig tisztázatlanok” – fűzte hozzá.

Günar Hökmark, az EP néppárti frakciójának alelnöke, a svéd néppárti EP-delegáció vezetője elmondta: örömmel tölti el, hogy Raoul Wallbergnek az emberiség szolgálatában kifejtett tevékenysége elismerést nyert az Európai Parlamentben.

Magyarország ösztönzi az indiai befektetőket

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke és Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke, a KDNP Országos Válaszmányának elnöke részvételével magyar delegáció tárgyalt Indiában május 4-7. között.

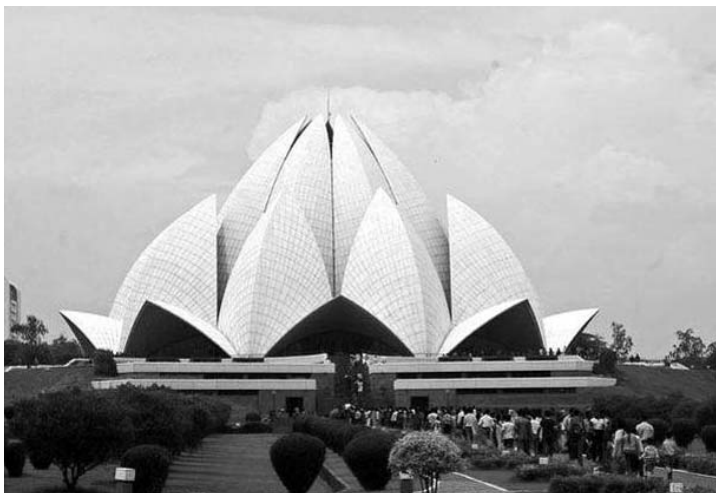
FORRÁS: MTI

Semjén Zsolt és Latorcai János találkozott Salman Khurshid igazságügyi és kisebbségi miniszterrel, a megbeszélésen a miniszterelnök-helyettes indiai partnerével áttekintette a kétoldalú politikai kapcsolatok időszzerű kérdéseit, különös tekintettel Orbán Viktor miniszterelnök küszöbön álló látogatására. A miniszterelnök kereszténydemokrata helyettese tájékoztatta az indiai igazságügyi és kisebbségi minisztert a nemrég hatályba lépett egyházügyi törvényről, és ismertette annak a hindu, a muszlim és a buddhista közösségek, mint világvallások magyarországi egyházként történő elismerésére vonatkozó rendelkezéseit.

A két fél egyetértett a kapcsolatok továbbfejlesztésének irányában, a politikai, gazdasági és kulturális együttműködési lehetőségeiben, a miniszterelnök-helyettes különösen bátorította az

indiai diákok magyarországi felsőfokú képzésbe való bekapcsolódását, továbbá hangsúlyozta Magyarország kormánya elkötelezettségét a magyarországi indiai befektetések ösztönzése, a gazdasági kapcsolat-fejlesztés iránt.

A kereszténydemokrata politikusok Delhiben eszmecsere folytattak indiai vallási vezetőkkel a magyarországi buddhista, hindu, Krisna-tudatú, szikh, valamint iszlám közösségek tevékenységéről, a lelkiismeret és a vallásszabadság kérdéseiről, tárgyaltak Salvatore Pennacchio apostoli nunciussal, illetve a helyi katolikus püspöki konferencia vezetőivel, akik tájékoztatást adtak az indiai katolikus híveket érő atrocitásokról és a keresztényeket sújtó diszkriminációkról. A delegáció kifejezte készségét, hogy Magyarország az Európai Unió tagjaként felemeli szavát, és mindent megtesz a keresztények lelkiismereti és vallásszabadsága biztosítása érdekében

Delhi Lótusz templom

Gyarapodás és minőség

„Szeretnénk elérni, hogy a megye legtöbb településén legyen legalább néhány fős »sejtünk«, akik speciálisan a kereszténydemokrata álláspontot és értékvilágot jelenítik meg közvetlen környezetükben” – mondta lapunknak Miklós Péter, a KDNP Csongrád megyei ügyvezető titkára, az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség országos alelnöke.

-AB-

„A pártnak Csongrád megye valamennyi nagyobb városában – Szegeden, Hódmezővásárhelyen, Makón, Szentesen és Csongrádon – van működő és a helyi közéletben tevékenyen szerepet vállaló alapszervezete. Ezek mellett számos kisebb településen – így például Kisteleken, Szegvárton, Zákányszéken – jelen vagyunk – sorolja az ügyvezető titkár, a Kereszténydemokrata Néppárt megyebeli helyzetét firtató kérdésre, majd hozzáteszi: „Újabban Algyőn és Székkutasra jött létre szervezetünk, de másutt is – például Tiszaszigeten és Szatymazon – előrehaladott szervezési tárgyalásokat folytatunk ottani szimpatizánsainkkal. A fiatalokat is igyekszünk megszólítani: a megye több helyén tevékenykedik az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetségnek kisebb-nagyobb csoportja, s van megyei szervezetük is”

Miklós Péter elmondta: a 2010-es országgyűlési választások nagy eredménye volt a Csongrád megyei KDNP számára, hogy megyei elnökük, Kalmár Ferenc területi listáról mandátumot szerzett, és így közel két évtizedes politikusi pályáját – 1994 óta Szeged egyik városrészének önkormányzati képviselője – országgyűlési képviselőként folytatja. „A 2010. őszi önkormányzati választásokon sikerrel szerepeltünk. Szegeden például öt egyéni körzetben indult – természetesen a Fidesz-szel közösen – kereszténydemokrata jelölt, akik mindannyian meg is nyerték a választást. Így a megyeszékhely közgyűlésében a KDNP részéről egy tanácsnok, valamint három bizottsági elnök és egy bizottsági alelnök dolgozik. Olyan fontos területek tartoznak a politikusaink által irányított bizottságokhoz, mint a városüzemeltetés, a pénzügyek, vagy a kultúra. Ez utóbbi bizottságnak Haág Zsolt szegedi KDNP-elnök a vezetője.” A szegediek mellett a megye más városaiban is szép eredményeket ért el a Kereszténydemokrata Néppárt. Hódmezővásárhely egyik alpolgármestere a párt ottani elnöke, Almási István, de Szentesen is van kereszténydemokrata képviselő a testületben. „Ezek a politikai posztok nagy felelősséget is jelentenek. Ennek tudatában a csongrádi kereszténydemokraták legjobb tudásuk szerint dolgoznak saját lakóhelyük, közösségük boldogulásáért, s nem utolsó sorban azért, hogy 2014-ben ismét elnyerjék a választók bizalmát” – mondja az ügyvezető titkár.

A tervekre térve azt mondja, nagyon fontosnak tartja, hogy a KDNP Csongrád megyében, mind a tagok, mind az alapszer-

vezetek számát tekintve gyarapodjon. Persze a mennyiségi növekedés nem minden, szükség van a minőségi szempontok érvényesítésére is. „Tagjaink nagyobbik része polgári értelmiségi család tagjaként él, s számukra a napi politikai csatározások mellett, vagy éppen a fokozott választási készülődés idején is meghatározóak az ideológiai alapok. Így programjainkon az aktuálpolitikai kérdéseken kívül a kereszténydemokrácia alapértékeiről, a modern konzervativizmusról, vagy éppen követendő, ápolandó magyar nemzeti hagyományainkról is szó esik. Rendszeresen megemlékezünk például Bálint Sándorról, aki nemcsak a szegedi egyetem néprajztudós professzora volt, de 1945 és 1948 közt a Barankovics István vezette Demokrata Néppárt parlamenti képviselője is”. Minden évben – immár csaknem

húsz éve – megrendezik Szegeden a kereszténydemokrata bankettet, amelyen a megyei szervezetek tagsága vesz részt. A március 15. környékén tartott rendezvényen a KDNP országos vezetőségének egyik tagja mond ünnepi beszédet. „Ezt vacsora és kötetlen, baráti beszélgetés követi. Ezek az alkalmak nagy kohéziós erővel bírnak és közösséggé kovácsolnak bennünket. A megyében élő KDNP-tagoknak ez találkozási lehetőség. Idén Harrach Péter frakcióvezető volt a vendégünk, de járt már nálunk ilyen alkalommal Semjén Zsolt, Surján László, Latorcai János vagy Simicskó István is. Ezek az ideológiai tartalommal is rendelkező rendezvények nagy súllyal bírnak, hiszen a KDNP vállaltan világnézeti párt, amelynek alapelvei a történelmi keresztény egyházak társadalmi tanításán nyugszanak.” Elmondja, a már meglévő hagyományos programok mindenképpen folytatódnak a jövőben is. „Persze nem feledkezhetünk meg a politikai munka gyakorlati részéről sem: készülünk a 2014-es évre, amikor is parlamenti, önkormányzati és európai parlamenti választást is tartanak hazánkban. Reméljük, hogy a meglévő szervezeteink ugyanolyan teljesítménnyel és hatékonysággal tudnak részt venni a kampányban, mint két éve. Addigra szeretnénk elérni, hogy a megye legtöbb településén legyen legalább néhány fős »sejtünk«, amelyek speciálisan a kereszténydemokrata álláspontot és értékvilágot jelenítik meg közvetlen környezetükben. Ezzel is szeretnénk közreműködni abban, hogy az Orbán Viktor vezette polgári szövetségnek lehetősége legyen megkezdett korszakalkotó munkáját folytatni. A KDNP Csongrád megyei tagjai, szimpatizánsai és segítői ezen vannak” – mondja végezetül Miklós Péter.

Az IKSZ a magyar szellemi és politikai élet meghatározó ereje

Semjén Zsolt szerint az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség (IKSZ) olyan szellemi és politikai erőt képvisel, amely kulcsfontosságú a magyar kereszténység politikai megjelenítéséhez. A miniszterelnök kereszténydemokrata helyettese a szervezet április 28-i küldöttgyűlésére küldött videóüzenetében kiemelte: az IKSZ a magyar szellemi és politikai élet meghatározó ereje, és a Kereszténydemokrata Néppárt számít a szervezetre.

FORRÁS KDNP.HU, MTI

Hozzátette: „nektek kell építeni a jövőt, a KDNP megújuló karakterét, rátok van szükség”, ahhoz, hogy a mai korban is meg tudják valósítani azt a keresztény ethoszt, küldetést, amelyre a keresztységben küldetést kaptak.

Szászfalvi László egyházügyekért felelős államtitkár arról beszélt, hogy ad hoc bizottságot állítanak fel a Szentszékkal kötött megállapodás felülvizsgálatára és aktualizálására. Az államtitkár rámutatott: az a cél, hogy egy év múlva olyan jól kidolgozott anyagot tegyenek le az asztalra, amely konszenzussal elfogadható lesz.

Szászfalvi László kiemelte az egyházak közösség- és nemzetmegtartó, valamint intézményfenntartó szolgálatát, majd hangsúlyozta: fontos, hogy hosszú távú és kiszámítható, stabil alapot teremtsenek az egyházi intézmények működtetésére, támogatására.

A korábban a törvény ellenére ki nem fizetett oktatási ki-egészítő támogatásokról elmondta: a négy milliárdos állami tartozás visszautalása elkezdődött, és azt teljes egészében vissza tudják adni az idei évben. 2011. január 1-jétől az egyházi intézmények egyenlő finanszírozását visszaállították, és öt új programot is indítottak az elmúlt évben, a hitoktatási támogatást 100 millióval tudták megemelni, és a katolikus egyház 5,3 milliárdos járadékiegészítő támogatást kapott – sorolta az államtitkár az eddigi intézkedéseket.

Kitért az etika és erkölcsoktatására is a közoktatásban, és reményének adott hangot, hogy 2013

szeptemberétől minden nagyobb megrázkódtatás nélkül sikerül elindítani ezt a tárgyat.

Stágel Bence, az IKSZ elnöke, kereszténydemokrata országgyűlési képviselő futballhasonlattal élve kiemelte: az ellenfél a jobbszélén számos támadást vezetett, amit mindeddig hatékonyan visszavertek. Nem az a hiteles politikai erő, amely a mindennapok nehézségeit meglovagolva félelmet gerjeszt az emberekben – fogalmazott a kereszténydemokrata politikus.

Balszélről is támadták a kormányt – folytatta, hozzátéve: ennek során, hol az 1990 előtti kommunista diktatúrát kérdőjelezték meg, hol a nagybőjti keresztutat zavarták meg, hol az IKSZ honlapját törték fel. Utalva az

államfő lemondására úgy fogalmazott: egy sokak által vitatott helyzetben még egy olimpiai bajnokunkat is kiállították, de összességében „az összeszokott csapatjátékkal, a higgadt passzokkal, és látványos akciókkal” jogosan érdemelték ki a nekik szurkolók bizalmát, amelyet nehéz lesz megtartani. Stágel Bence kitért arra is, hogy idén folytatják az IKSZ által meghirdetett Mindszenty-émlék program sorozatot, új kezdeményezésként említette a keresztényeket érintő diszkrimináció bemutatására indítandó rendezvénysorozatot, és egy hónapon belül törvényjavaslatot nyújtanak be a kommunista diktatúra nyomait hordozó közterületi névváltoztatások érdekében.

Megjegyezte: megkezdték a felkészülést a 2014-es választásokra, és kiállnak amellett, hogy a parlamenti arányok megőrzésével 13 egyéni körzetben indulhasson KDNP-s jelölt.

A magyar föld nem kerülhet idegen kézbe

Az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség megítélése szerint a termőföld nemcsak termelési tényező, hanem az államiság és a társadalom alapja, illetve életformát, sajátos kultúrát teremtő és azt megtartó erőforrás

STÁGEL BENCE, AZ IKSZ ELNÖKE, ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISLŐ, KDNP HARANGI FÜLÖP, AZ IKSZ VIDÉKÉRT MUNKACSOPORTJÁNAK VEZETŐJE

Alapvető nemzeti érdekek tekintjük – az új nemzedék, a vidéki fiatalok érdekeit szem előtt tartva –, hogy a magyar termőföld ne kerüljön külföldi cégek és külföldi állampolgárok tulajdonába.

A Gyurcsány-Bajnai korszak idején rengeteg visszaélés, áttekinthetetlen döntés született az állami földek pályázatása során, a vidéket ellepték a külföldi érdekeltségű cégek, spekulánsok és olyan személyek, akiknek soha semmilyen közük nem volt a földműveléshez. 2010-re a magyar termőföld nemzeti tulajdonban való maradása igen nagy veszélynek volt kitéve.

Az Orbán-kormány agrárdiplomáciájának sikerült elérnie az Európai Bizottságnál, hogy a külföldiek földvásárlási tilalmát újabb három évre meghosszabbítsa, mivel az azonnali piacnyitás árrobbanást és a magyar termelők földvásárlásának ellehetetlenítését eredményezhette volna. A moratórium meghosszabbítására azért volt szükség, mert a szocialisták kormányzása idején a termőföld nem képezhette szabad forgalom tárgyát, így forgalmi értéke, piaci ára nem alakulhatott ki. Ezért ma a termőföld hazánkban sokkal olcsóbban vásárolható meg, mint Németországban vagy Ausztriában. A moratórium meghosszabbítása azonban igen kedvező a hazai mezőgazdaság számára, mivel ezáltal Magyarország esélyt kapott arra, hogy megteremtse azt a jogszabályi környezetet, amellyel biztosítható,

hogy 2014. április 30. után ne külföldi állampolgárok tulajdonába, hanem akár olyan magyar fiatalok kezébe kerüljön a termőföld, akik apáik és nagypapáik nyomdokába lépve életvitelszerűen mezőgazdasági tevékenységgel kívánnak foglalkozni.

Mi, fiatal kereszténydemokraták úgy gondoljuk, hogy a mezőgazdaság és a vidék jövője döntően attól függ, kinek a tulajdonában van a termőföld és a közeljövőben milyen birtokszerkezet alakul ki az országban. A termőföld tulajdonlását nemzetünk fennmaradása és megújulása legfőbb biztosítékának tekintjük, amelynek megőrzése nélkül a magyar jövő elképzelhetetlen.

Az IKSZ álláspontja szerint elfogadhatatlan a külföldi állampolgárok földszerzése és kiállunk az új földtörvény megszületése mellett. Véleményünk szerint olyan földtörvény megszületésére van szükség, ami nem ellentétes az Európai Unió közösségi jogával, de biztosítja a magyar gazdák földszerzését, versenyképességük megőrzését és a fiatalok helyzetbe hozását.

Budapest, 2012. május 7.

Üdvözlük Melia nyilatkozatát

Az Ifjúsági Kereszténydemokrata Szövetség üdvözlöi Thomas Melia amerikai külügyi helyettes államtitkár nyilatkozatát, mellyel egyértelművé tette: „Magyarország ma demokrácia, ez nem kérdés”. Stágel Bence, a szervezet elnöke, kereszténydemokrata országgyűlési képviselő és Törcsi Péter alelnök május 7-i nyilatkozatában kiemelte: Magyarország az USA barátja, ez a barátság pedig kiemelkedő fontosságú transzatlanti kapcsolataink további fejlődésében.

FORRÁS: IKSZ.NET

Az amerikai vezető tisztségviselő szavait kifejezetten azok figyelmébe ajánlják, akik azt próbálják külföldön elterjeszteni, hogy Magyarországon felülkerekedtek az „antidemokratikus tendenciák” és úton-útfélen „diktatúra” megjelenését vizionálják. Azok, akik külföldön lejárató kampányt folytatnak Magyarország ellen, és ennek keretében folyamatosan és „hazug módon az antidemokratikus, szélsőséges erők tényéréséről beszélnek ma Magyarországon, éppen a szélsőséges erők elleni jövőbeni védekezési képességet ássák alá” – fejtették ki, hozzátéve: látva ma a feleslegesen farkast kiáltó „demokratikus ellenzék” felelőtlen politikai magatartását, az IKSZ úgy véli, hogy a bal- és jobboldali szélsőségek előretörése elleni egyedüli garanciát a Fidesz-KDNP kormányzó pártszövetsége jelenti.

Thomas Melia külügyi helyettes államtitkár az ATV Szabad szemmel című vasárnap esti műsorában kifejtette: sokféle módon lehet felépíteni egy demokráciát, és az Egyesült Államok nem írja elő egyetlen országnak sem, milyen utat válasszon, így Magyarországnak sem kívánja megmondani, mit tegyen a törvényeivel vagy az alkotmányával kapcsolatban – mondta.

Okosan...

FORRÁS: MARKER

Fontosnak tartom, hogy az államfő ne a gazdasági, társadalmi elitből kerüljön ki. A csornai Charles Bronson, a horgászok ikonja nem elitista, hanem hétköznapi ember” – nyilatkozta újságírói kérdésre válaszolva Lázár János, az elmúlt héten, a 168 Órának adott interjújában. A Fidesz frakcióvezetőjének nyilatkozata akaratlanul is visszaigazolja a baloldal azon állítását, amelyben a kormányt elitellenes attitűddel vádolják. Ha őszinték akarunk lenni, elég sok kijelentésre, megnyilvánulásra, illetve intézkedésre könnyedén ráhúzható lehetne a baloldal fent említett állítása. Elég ha csak a többször emlegetett „érelmiségi belügyre”, a Schmitt-vita kapcsán megvádolt tudóstársadalomra, vagy a képviselők fizetése körüli vitákra gondolunk. Ennek természetesen érthető okai vannak. Elsősorban a társadalom felháborodása az elmúlt években tapasztalt gátlástalan mohósággal, nyereszkeskedéssel szemben, másodsorban pedig az elitből való kiábrándulása. Ha nem nézünk ezen jelenségek mélyére, könnyen katonikussá lehet minden körülöttünk: például az elit és az elitista fogalma éppúgy, ahogyan a közjogi méltóság és a hétköznapi ember titulusa, illetve ellentmondásba, értetlenségbe, félreértésbe torkollhat az adózásról vallott szemlélet (aki sokat dolgozik, megérdemelten keres többet), és a képviselői fizetések csökkentése mögött meghúzódó felfogás.

Michael J. Sandel az egyik legismertebb kortárs morálfilozófus mélyére ásott az amerikai társadalom ama felháborodásának, amely a 2008-2009-es válság utáni időkben söpört végig nemcsak az országon, hanem az egész világon is. Vajon miért most bosszantja az amerikaiakat a magas jutalom? Hiszen a válság előtt is a közösség pénzét, biztonságát kockáztatták a bankárok és pénzemberek, és akkor a többség nem háborgott, nem tartotta mohóságnak oly sok pénzt zsebre tenni. A filozófus minden lehetséges szempontot figyelembe véve (az amerikaiak munkához, vagyonhoz való viszonyát, kultúráját etc.) megállapítja, a kudarc a kulcsa a felháborodásnak, a kudarcot nem bírták megbocsátani a gazdasági elitnek. Két hete a Schmitt-ügy kapcsán Nyáry Krisztián a Magyar Narancs hasábjain a következő gondolatot feszegette: a magyar társadalom már jóval a felháborodás előtt is tudott Demszky nyaralójáról és egyéb ügyeiről, csak éppen nem akart felháborodni. Nyáry nem vitte tovább a gondolatot, miszerint miért is akart a magyar éppen akkor felháborodni? Miért pont akkor tette, amit tett? Kijelenthető: a magyar társadalom a baloldali politikai, szellemi elit kudarcát nem tűrte tovább, hiszen az

a siker esélye nélkül tette kockára nemcsak pénzét, de szinte egész életét. Lehetőségeit, erejét, jókedvét, optimizmusát. Húsz év alatt a baloldali elit haszontalanul működött, képtelen volt jobbá tenni a társadalom életét.

A kommunizmus egyik nehéz öröksége az irigység, amely nehezé tesz bármiféle eredményességet, ergo előrehaladást, gyarapodást, tisztas életet egyaránt. Ahhoz, hogy ez ne erősödjön, különbséget kell tudni tennünk felháborodás és felháborodás között. Nem mindegy, hogy irigységből teszünk szóvá valamit, vagy az eredménytelenség okán lázadunk. A különbségtételt többek között érzékünk, önmagunk megóvása is megkívánja. Annak idején, amikor a baloldal szellemi holdudvarát a teljesítmény okán kritika érte, a válasz többnyire az volt, hogy a kritikát a jobboldal irigysége, frusztrációja táplálja, gerjeszti.

Újat akarunk – mondtuk két évvel ezelőtt 2010 tavaszán. Sorsdöntő mi-féle alapkövekre építünk. Miképpen viszonyulunk az elithez? Önmagunkhoz? A munkához? A bérekhez? Mit tartunk igazságosnak és mit nem? A baloldal az irigység tudatos előhívásával, fenntartásával egybemosta a kétféle felháborodást, amelynek „eredményét” még jó ideig cipelhetjük.

„A szokás az erkölcsi nevelés első lépése. Aztán, ha minden jól megy, a szokás előbb-utóbb rögzül, és megértjük, hogy mi célt szolgál. Judith Martin etikett-tanár, aki »Miss Manners« (Viselkedés kisasszony) álnév alatt ír, és aki az etiketről tesz közzé rövid írásokat, egy ízben felpanaszolta, hogy leszoktunk a köszönőlevelek írásáról. Mostanság feltételezzük, írja, hogy az érzések fontosabbak, mint a jó modor, és még ha hálát is érzünk, nem kell ilyen formásgokkal törődnünk. Ő azonban nem ért egyet ezzel: »Ellenkezőleg, én azt gondolom, hogy ha gyakoroljuk a megfelelő viselkedést, azzal végső soron fejlesztjük a nemes érzéseket; ha elég sok köszönőlevelet írunk, előbb-utóbb egy kis hálát is fogunk érezni.«

Michael J. Sandel: Mi igazságos... és mi nem?

Feltehető, hogy jelen helyzetünkben is a legfontosabb kérdés: mi a jó nekünk, a „nekünkön” természetesen a magyar társadalom értendő, illetve azok az alapok, amelyeket muszáj lefektetni az építkezéshez. Nagy valószínűséggel kijelenthető, hogy ebből az alpból nem hiányozhat az elit sem. Könnyen belátható, hogy az elitellenesség voltaképpen az eredmények hiányához, illetve az elérték relativizálásához vezetnek. Eredmények nélkül viszont lehetetlen országot építeni, illetve a társadalom élete sem tehető jobbá.

Európa szerencsésége

D-Y-Ó

Klasszikusabb korokban Európát egy szép hölgy jelképezte, amint egy bika hátán elnyúlva ringatózik a Földközi tenger hullámain. (Ez a bika persze a vén kujan Zeusz volt bika képében). Most azonban, – ha hinni lehet a legújabb írásgyűjtő akciónak, nagy bajban van a hölgy, és újjá kell szépíteni. A nehéz feladatra maga Daniel Cohn-Bendit vállalkozik, ha kiáltványát jól értjük, nem is a bika, hanem magának a szép hölgynek a szerepkörében, mivel a kiáltvány címe: „Európa mi vagyunk!”

Mármint Cohn-Bendit Ulrich Beck társadalomtudóssal együtt és mindazok, akik nevüket adják a nagyszabású vállalkozáshoz. Így megmenekülünk a legrosszabbtól és Európa liberálisabb lesz.

Az ötletet J. F. Kennedy néhai USA-elnök Békehadtestének mintája adta. Ehhez hasonló lenne Cohn-Bendit önkénteseinek serege is, akik újjáépítenék az agg világrészt.

„A cél demokratizálni a nemzeti demokráciákat.” Ez világos. Demokráciából sosem elég, még a demokráciát is demokratizálni kell. Ezt talán nem is Kennedytől, hanem magától az SZDSZ-től vették, nekik sem volt soha elég a demokráciából. Talán ezért ők lettek most is a legbuzgóbb aláírók. Továbbá: „Ne azt kérdezd, mit tehet érted Európa, hanem azt, hogy Te mit tehetsz Európáért”. Ez már nem olyan világos, hiszen eddig mindig azt hallottuk, hogy Európa majd felvirágoztat bennünket. Most tehát szerepet kell cserélnünk?

Egyvalami viszont annál világosabb: „Európa nem működhet a kontinens ügye iránt elkötelezett európaiak nélkül... nem alkothatnak Európát a szabadság levegője nélkül... a mozgalom célja a nemzetállamok, az etnikumok és a vallások szűkös kereteit áttörő gyakorlati cselekvések támogatása... az elképzelés a kreativitásnak akar teret nyitni... az európai civil társadalom önérvényesítésének eszköze... amely alulról kiépítheti az új proaktív struktúrát, melyben újjáteremthetjük Európa politikai kreativitását és legitimitációját.”

Nemzeti állam, nemzeti identitás, vallás nélkül.

Vagyis – ha a zavaros és fellelengzős fogalmazás egyáltalán érthető, azt akarja mondani, hogy a nemzetek Európája helyett a kozmopolita európaiságot fogja a mozgalom döntő szerepbe juttatni.

Itt-ott szó esik a kiáltványban holmi gazdasági nehézségekről, megoldandó pénzügyi problémákról, munkanélküliségről, de a lényeg a homályos és fellelengzős általánosságok ismételtetése. Nem lehetett könnyű dolga a fordítónak, érződik a szöveg nehézkességén.

Végül egy sor közhelyes kérdés: „Mi a jó Európában? Mik Európa értékei számunkra? Melyik modellre lehet alapozni Európát? Ezek azok a megválaszolatlan kérdések, amelyek sürgős válaszra várnak... Mi alkotja Európa identitását? ... az európaiság a sokféle politikai kultúra párbeszédéből és különbözőségéből emelkedik ki...”

Szerencsére az unió kezdeményezőit és alapítóit ezeknél sokkal konkrétabb célok és pontosabb meghatározások foglalkoztatták. És a gyakorló politikusokat, gazdasági szakembereket és magukat az európai polgárokat igencsak konkrétabb problémák kötik le. Még a mai bürokratává fajult mivoltukban is.

Cohn-Bendit és baráti köre – ahogy látszik – teljesen súlytalanok érzik magát a jelenlegi gazdasági és pénzügyi lét-nemlét gondjaival vívódó profi politikusokhoz mérten, és hátteret szeretne toborozni túléléséhez. Ezt mutatja Európa fiatalságához intézett felhívása. Afféle végső szalmaszálba kapaszkodhatik a mai fiatalokhoz a hatvannyolcas nemzedék kiöregedésének és letűnésének évadján. A fiatal munkanélküliekre hivatkozik. Kiáltványának nyilvánvaló célja, hogy még egyszer eljátszhassa a vezér szerepét. Legjobb ezt talán a kiáltványhoz csatlakozó aláírók névsora bizonyítja. Csupa politikailag leszerepelt, kiüresedett hatvannyolcas. Magyar viszonylatra szűkítve a névsort, a hazai társadalommal meghasonlott, önkéntes száműzésbe vonult, kintről kigyót-békát kiáltozó kulturális celebek.

Nekik már csak az a fontos, hogy a nevük szerepeljen a Kiáltványt közlétező Népszabadság, Die Zeit, Le Monde, El Pais, The Guardian, La Repubblica hasábjain néhány külföldi előkelőség: egy volt német államelnök, vagy Wim Wander, a főideológusuk, Jürgen Habermas, és a régen levitézlett másik veterán 68-as forradalmár, Joschka Fischer mellett? Fischer van bőven, van Ádám, és van Iván, a két karmester. Aztán a többi megrögzött aláíró. Már kívülről tudjuk a névsorukat: Esterházy Péter, Demszky, Haraszi Miklós, Iványi Gábor, Kertész Imre, Konrád György, Magyar Bálint, Rajk László, Schiff András.

„Mi vagyunk Európa” – írták alá nagy büszkén, a többi tízmillió csak mu-csai, afféle gyanús, félig ázsiai, félig balkán népség. Mit is keresne a kifinomult értékek Európájában.

Ki kell hoznunk egymásból a legjobbat

Az elődök ideológiája XXI. századi köntösben. Ezt kellene megvalósítani ahhoz, hogy közkinccsé legyen a történelmünk, elődeink munkája, hogy ne csak minket, illetve azon keveseket, akik ismerik, töltsön el büszkeséggel és tisztelettel. Amit akkor ők elgondoltak, az ma is ideális, kívánatos, a lehető legjobb lenne – mondta lapunknak adott interjújában dr. Seszták Miklós, a Kereszténydemokrata Néppárt alelnöke.

BRÉM-NAGY FERENC

– Görögkatolikus papi családból érkezett a politikába. Első ránézésre nem tipikus választás, mondhatni két igencsak különböző miliő...

– Nem annyira szokatlan ez, sőt. 68-as születésű vagyok, az előző rendszerben voltam kamasz, fiatal felnőtt. Akkoriban a polgári gondolkodás, a polgári értékek életben tartásának jelentős közegei, mondhatni egyik őrzői, a papcsaládok, egyházi közösségek voltak. Mi nem az elvárt értékek szerint éltünk és nem törtünk, törődtünk bele abba, ami volt, ami adatott. Gyakran – persze csak családi, baráti társaságban – beszélgettünk arról, hogy valami több kéne, valami más. Mise után a templom előtti tér a korszó, a köztér szerepét töltötte be, ahol a falu, az egyház közössége megbeszélte, megvitatta a világ folyását, ügyes bajos dolgait. És mindezt sokkal nyíltabban teheték, mint máshol. Ha innen nézzük, a választásom egyértelmű volt. Egyenes út, amelyre rásegítettek a ferences gimnáziumban eltöltött évek.

– Volt-e egy határozott pont, amikor a közülethez, a politikához való elköteleződése megpecsételődött, vagy észrevétlenül történt a dolog, érettségi, egyetem, majd egyszer csak szembejött a rendszerváltás?

– Sem egyik, sem másik. Inkább azt mondanám – minden nagyképűség nélkül természetesen – egy kicsit mi is „csináltuk” a rendszerváltást. 1983-tól 1987-ig ferences gimnazista voltam, és akkor, abban az időben a készítés arra, hogy csináljunk valamit, úgy mond ott lógott a levegőben. Még ha nem is működünk valami szervezetten, a hatóságok hamar felfigyeltek ránk. Egy reggel arra ébredtünk, hogy a rendőrség emberei megjelentek az iskolában, mert az egyik évfolyamtársam, egy amerikai állampolgárságú magyar fiú feltűnően, bujtogatásszerűen terjesztette az István, a király szamizdat kazettákat – ha jól emlékszem 1985-öt írtunk. Természetesen minden kazettát beszédtek a hivatali emberek. Ma, huszonkét évvel a kommunizmus után a demokrácia légköréből ezek a dolgok, mint a tiltások ellenére megünnepelt március 15-ék, az éles, nyílt viták, nem tűnnek valami nagy dolognak, hiszen ma mindezek a dolgok természetesen, akár csak az evés vagy az alvás, de akkor jelentőséggel bírtak.

– Romantikusnak tűnnek a nyolcvanas évek. Kegyelmi időnek, amikor még jelen volt valami derűs, reményekkel, étellel teli várakozás. De mi volt előtte, a nem romantikus időben?

– Sűrű évek, kemény munka. 90-ben a nagybátyám Szabolcs-Szatmár-megyei KDNP-s képviselőként bejutott a parlamentbe. Én akkor huszonkét éves voltam, és végigasszisz-

A COOP Olimpiai Road Show, Kisvárdán május 7-én

tálhattam mellette a választási kampányt. Ezzel szinte egyidőben a Közgazdasági Egyetemen szerveződött egy tanszék, ahová fiatal jogászokat és közgazdászokat kerestek. Jelentkeztem. Ehhez a munkához már parlamenti belépő is járt. Maga volt a misztikum, hogy én oda beléphettem.

– Lehet mondani, hogy onnantól kezdetét vette egy tudatos felkészülés a politikai szerepvállalásra?

– Egyértelműen.

– 2010-ben szerzett mandátumot. 1990 és 2010 között húsz esztendő telt el, ha ezt felkészülési időnek veszem, az ön története cáfolni látszana azon állításokat, hogy Magyarországon a politikusok véletlenül lesznek azzá...

– Professzionális politikusnak tartom magam, aki nem a politikából él. Fontos volt megteremteni a biztos anyagi háttérmet, hogy a döntéseimet mindig a lelkiismeretem szerint tudjam meghozni, ne nehezeden rám kényszerek, ne vetülhessen rám semmiféle árnyék. Húsz esztendő alatt ez sikerült. Másrészt a számlálóra végigjárása is időbe kerül. 1994-ben kezdtem aktívan politizálni Kisvárdán, ahol is az önkormányzati testület mellett külsős bizottsági tag lehettem, illetve – ezt kevesen tudják – ebben az évben KDNP-s országgyűlési képviselőjelöltként is megmértem magam.

– Ön kereszténydemokrataként került a politikába, aztán a Fidesz választókerületi elnökeként lett ország-

mintha nem is létezne, illetve már az első időkben rásütötték a múltba forduló bélyeget, és azóta is igyekeznek ezt a látszatot fenntartani.

– Ha nyitott szemmel járunk a világban, és ha elég kíváncsiak vagy elővigyázatosak vagyunk ahhoz, hogy egy kicsit előretekintsünk, erről a stigmaról, erről az úgymond múltbafordulásról azonnal kiderül, hogy nem állja meg a helyét. Olyan időknek nézünk elébe, amikor a kereszténydemokrácia eszméire igen nagy szükségünk lehet. Azt hiszem, nem nagyon szükséges ragozni, hogy miért. Másrészt egy igen jelentős társadalmi bázissal rendelkező néppártnak, mint amilyen a Fidesz, szüksége van koherens eszmei alapokra, mégpedig olyanokra, amelyek Európában, sőt az egész világon is zálogát jelentik, jelenthetik politikai szövetségeinknek. És mivel a mondás szerint minden viccnek igaz a fele, el kell ismernünk, hogy vannak javítandó dolgaink, például nem igazán találtuk meg a hangot a fiatalokkal, a társadalom bizonyos csoportjaival. Ám a hibák természetes velejárói az életnek, a lényeg azon van, hogy képesek legyünk korrigálni, tanulni. Örömmel és büszkeséggel tölt el az IKSZ-ben dolgozó fiatalok munkája. Lelkesedésüknek, energiájuknak köszönhetően egyre több tehetséges fiatal jelenik meg a házunk táján, rengeteg ötletet hoznak, ami elegendő okot ad a bizakodásra.

– A Kereszténydemokrata Néppárt olyan elődökkel rendelkezik, akiknek kiállítására okkal lehet büszke, és akiknek politikai célkitűzései máig érvényesek. Elég talán Barankovics Istvánt idézni: „Tisztes jólét, amit a munka biztosít, szabadság, amely nem ismer elnyomást, és nemzeti függetlenség, amely nem sért senki mását”. Am a múlt tudása, az értékeinek felismerése mintha nem menne át a köztudatba, ami természetesen a jelen munkáját is nagyban nehezíti.

– Az elődök ideológiája XXI. századi köntösben. Ezt kellene megvalósítani ahhoz, hogy közkinccsé legyen a történelmünk, elődeink munkája, hogy ne csak minket, illetve azon keveseket, akik ismerik, töltsön el büszkeséggel és tisztelettel. Amit akkor ők elgondoltak, az ma is ideális, kívánatos, a lehető legjobb lenne. Talán a legnehezebb feladatok közé tartozik fiatalall, frissé varázsolni azt, ami régtől – mondhatjuk öröktől – fogva létezik, hiszen természetünkben, emberségünkben fakadt.

– A rendszerváltoztatás óta eltelt huszonkét esztendő alatt a politikai cselekvés, akarat mellé nemigen tu-

gyűlési képviselő, majd a KDNP frakció tagja és a párt alelnöke lett. Ránézésre kacskaringósoknak tűnik...

– A rendszerváltás első pillanatában a kereszténydemokrácia és a polgári értékek elkötelezettje lettem, és vagyok azóta is. Ez az út a politikai szövetség okán vált illyenné. Ma már jól látható, hogy megérte megtenni, hiszen eredményeket hozott.

– Nem megkerülhető a kérdés, hogy a KDNP-t a közbeszéd bizonyos szereplői szívesen tüntetik fel úgy,

dott felzárkózni fejben a magyar társadalom jelentős része. Mintha ez a politika számára is kevésbé lett volna fontos. Pedig, ha jobban belegondolunk, a mentalitás, az érzület azt a közeget is jelentősen meghatározza, amelyben a politika működik, ergo, javíthatja vagy éppen ronthatja az eredményeit.

– Valóban így van. Hogy ennek konkrétan mi az oka, azt nem tudnám megmondani. Talán azt gondoltuk, ami történik, az a társadalom számára nehezen érthető, követhető. Talán azt gondoltuk, mindenkinek minden magától értetődik. Talán nekünk magunknak is minden új volt, mindent sürgősen kellett csinálni. Tüzet oltani, változtatni, átstrukturálni. Húsz-huszonkét év nekem, nekünk, a személyes életünkben sok idő, ám demokráciánk fiatal és a tanuláshoz, mint tudjuk, idő kell. Most, hogy a magyarországi jobboldal kétharmados felhatalmazást kapott, és mögöttünk van két „zavaros” évtized tapasztalata, képesek leszünk a szükséges korrekciókra, gazdasági, társadalmi, mentális téren egyaránt. Ezt a „harcot” még senki nem vívta meg ilyen felállásban. A tartós sikerhez azonban fel kell készülnünk a 2014-es választásokra, hiszen négy év kevés közös dolgaink alapos rendbetételére. Úgy gondolom, ebben a felkészülésben, ebben munkában a KDNP-re stratégiai szerep hárul.

– Kisvárdán él a családja, ott szerzett mandátumot, ott választásterületi elnök. A térség az ország egyik legmostohább sorsú vidéke. Két év alatt a nehézségek ellenére sikerült-e előremozdítani valamit az ott élők helyzetén?

– Két év nagyon kevés ahhoz, hogy ilyen adottságok mellett valami igazán látványossal elő tudjunk állni. Így aztán mondom azt, ami nem látszik. Bármennyire hihetetlen, szerencséseknek mondhatjuk magunkat, mégpedig azért, mert jó kilátásaink vannak. Záhony és térsége Ukrajnával határos, és előbb vagy utóbb megindul majd a forgalom, a kereskedelem. Példaként mindig a schengeni határt szoktam emlegetni. Amikor Pandorfba letették az első három butikot, számítván a magyarok vásárlási kedvére, senki sem gondolt arra, mivé nőheti ki magát a helység. Ez a lehetőség bizakodóvá teszi az embereket. És a mai időkben a bizalom az egyik legdrágább dolog. Az ott élők fejben és cselekedvén is – ki-ki a maga lehetőségeihez mérten – készülnek a jövőre, és ez nem kis dolog. Sokat segít az is, hogy emlékeznek még azokra az időkre, amikor Záhonyt a Kelet-kapujának nevezték, igaz, akkor csak átrakodó hely volt, mégis életet vitt a környékbe. A jövőben sokkal többről lehet szó. A beérkező áru megmunkálásáról, és már

mint EU-s termék továbbszállításáról. Addig persze maradnak az apró lépések, az átszervezésekkel kapcsolatos megbeszélések, az együttműködés feltételeinek megteremtése, az előkészület.

– Ön ügyvéd és sikeres üzletember. Mint aki „közelről” is ismeri az üzleti világot, hogy látja, a nemzeti tőke hajlandó-e befektetni a társadalmi tőké növelésébe? Sokszor emlegetjük Széchenyi Istvánt, ha ez a kérdés felvetődik, ám a tapasztalat azt mutatja, a Magyar Tudományos Akadémia létrehozására jóvedelmét felajánló grófnak ma nincsenek utódai. Nem látszik a képzelet és az indíttatás.

– Negatív tapasztalataim vannak ezügyben. A magyar tőke sajnos nem olyan nagy, hogy olyan mértékű befektetéseket lenne képes finanszírozni, amelyekre ma Magyarországnak szüksége volna. Sokan meglepődnének, ha összehasonlítanánk külföldi cégek vagyónát egy-egy magyar nagyvállalkozó vagyónával. Másrészt azt látom, hogy a magyar tőkések tartalékolnak. Nem látok irányokat, koncentrációt, akaratot, és ez nagyon nem jó.

– Nemrég olvastam valahol egy vizsgálat eredményét, miszerint az amerikai társadalom a válság után a kiemelt bónuszokat nem a mohóság miatt ítélte el, hiszen a válság előtt az extrapénzek ellen nem volt semmi kifogása, hanem a sikertelenséget nem tudta tolerálni, azt, hogy a rossz teljesítményt jutalmazták...

– Ha ez a felmérés az amerikaiakra igaz egyszerűen, akkor ránk, magyarokra tiszszeresen. Mi mintha kódolva lennének a pesszimizmusra. Ha a magyar valamiféle sikert lát, azt is feltételekkel, bizalmatlanul fogadja. Ha ehhez még hozzáadjuk a világból érkező kedvezőtlen hatásokat, akkor valamiféle félelmetes elegyet kapunk. Valóban veszélyes tendenciák mutatkoznak, elegendő, ha csak a fiatalok elvándorlási „kedvére” gondolunk. Tragikusnak tartom, hogy 1000 fiatalból 900 nem itt, a hazájában képzelet el az életét. Ezeket a jeleket komolyan kell venni, és ki kell hoznunk egymásból a legjobbakat. A politikának a vállalkozókból, az üzletembereknek a társadalomból, a tehetségekből, a művészeknek az egyes emberekből, a közösségnek az esetletekből.

– Amikor annak idején a frissen megválasztott magyar miniszterelnök segítséget kért az EU-tól, miszerint az elvárt hiányszintet engedjék annyira, amennyit az elődje hagyott, és kérését Brüsszel elutasította, egy egészséges ország egyként háborodott volna fel ezen. Ehelyett az ország egyik fele örömtáncot járt, hasonló helyzetben a spanyoloknál

az ellenzék járt közbe a kormány kérésének teljesítésért...

– A legnagyobb bajunk valóban az, hogy nincs egy minimum, amit mindannyian betartanánk. Nincsenek „szent” dolgaink, amelyekhez mindannyian egyként viszonyulnánk. Sok-

A 40 éves Béres csepp évfordulás ünnepségén, Kisvárdán, május 2-án

szor még önmagunk tisztelete is hiányzik. Ez a rombol. mentalitás zürzavarhoz, folyamatos lármához vezet.

– Ebben a zajban azonban elvész minden. A társadalom képtelen követni, megérteni az eseményeket, felismerni szükségletet, okot, és nem látja a távlatokat. Ilyen közegben nincs kontroll, mérlegelés, könnyen lábra kaphat a pánik.

– Talán fel sem mértük még igazán micsoda károkat okozhat egy ilyen közeg. A társadalom lassan elveszíti képességét a hallásra és a látásra.

– Ön szerint érzékeli ezt a veszélyt a társadalom? Érti, érzi, hogy milyen körülmények között folyik a kormányzás?

– Igen érzékeli a veszélyeket, és elege is van belőle. Hogy a kormányzás nehézségét érzi-e? Nem tudom. Talán a legvalószínűbb, hogy nem érti. Például itt van mindjárt a különadók ügye, aminek bevezetésével százból száz ember biztosan egyetértett. A baloldali sajtó ezt a félelemkeltésre használta, azt sulykolván, micsoda veszélyekkel jár. Józan ész és szorongás küzdött és küzd egymással. Vagy itt van a legújabb hisztéria a tranzakciós adó, a telefonadó miatt. Számítalan levelet kapok, számítalan személyes találkozó alkalmával szegeznek nekem a kérdést, hogy miért? Ezt nem így kéne. Ilyenkor megkérdem, hogy akkor hogyan? Mit csináljunk? A válasz többnyire:

nem tudom. Egy-egy fórum, beszélgetés során kiderül, nem is értik miről van szó. A nagy hangzavarban, a demagóg szövegek között azt már nem sikerül meghallani, hogy ezeket az adókat a cégek fizetik, a bankok, a szolgáltatók. Az pedig már végképp

szétfoszlik az éterben, hogy az áthárítás nem olyan könnyű, hiszen a cégek versengenek, a fogyasztó oda fog menni, ahol nem emelnek árakat, a kartellezés pedig tiltott.

– A felháborodása az adózás miatt mintha azt mutatná, hogy a közösségvállalással kissé hadilábon állunk. Az elmúlt években tettünk eleget azért, hogy ez ne így legyen?

– Mondhatnám, hogy a közösség kényes dolog, folyamatos törődést igényel, vagy hogy teher alatt nő a pálma, és egy-egy krízishelyzet, ha okosak vagyunk, összekovácsolhat bennünket. De komolyra fordítva a szót, félretéve a közhelyeket, lehetett volna többet tenni.

– A magyarországi görögkatolikusoknak 2012 jelentős év, hiszen százéves a hajdúdorogi egyházmegye, megalakult a Hierothosz Egyesület, a Magyar Országgyűlés határozatot fogadott el a magyarországi görögkatolikusok társadalmi szerepének elismeréséről és a Máriapócsi Kegyhelyről, amely az ön személyes munkájának is köszönhető. Ezek az események mit jelentenek Sesziák Miklósnak személy szerint?

– Nem akarnék pátoszos lenni – egy-kettőre elkapna a hév –, úgyhogy annyit mondanék, a munka meghozta gyümölcsét, ami elégedetté tesz. Örülök és nagyon büszke vagyok. Büszke vagyok az egyházamra, hiszen száz éve sok-sok viszontagság közepette szolgálja az Istent, az embert és a hazát.

A manipuláció és a politikai kultúra

HARRACH PÉTER

Naponta tapasztaljuk, hogy a baloldalhoz kötődő uniós tisztségviselők nagy érdeklődést mutatnak Magyarország iránt. Legutoljára Olli Rehn pénzügyi biztos a következő szavakat mondta: „Az Európai Bizottság Magyarországgal kapcsolatos aggályai túlmenni a három kötelezettségszegési eljáráson, és a magyar demokrácia minőségi, illetve politikai kultúrájára is kiterjednek”. Politikai kultúráról volt szó, engedjék meg, hogy a gyanúval éljek, hogy itt a kormány, illetve a kormánytöbbség politikai kultúrájáról volt szó.

Ez a mi értelmezésünk szerint nem más, mint határozott célok kitűzése. Ezek a határozott célok megfelelő eszközökkel érhetők el, és ezeket az eszközöket hatékonyan és gyorsan alkalmazza a kormány és a kormánytöbbség. Valószínűleg ez a hatékonyság és gyorsaság az, ami szemet szűrt a biztos úrnak.

Én azonban hadd hívjam fel a figyelmüket arra, hogy a politikai kultúrára nagyobb veszélyt jelent egy olyan eszköz, amit legtöbbször a baloldal és holdudvara alkalmaz, ez

pedig a manipuláció eszköze. Nem a 2006-os Gyurcsány-féle manipulációra gondolok. Vegyünk egy olyan példát, ami Magyarországtól távoli, de az említett politikai család holdudvarához tartozik. A példa nem a téma miatt érdekes, hanem az eszközök miatt.

Amerikában történt a hetvenes években, és egy olyan szerzőnek a könyvében került leírásra, aki ennek az akciónak a résztvevője, sőt szervezője volt. Később megváltoztatta a szemléletét, és leírta ezt az eseményt. Dr. Nathansonról van szó, aki az „Egy néhai abortuszpártoló vallomásai” című könyvében írta le a módszert, ami – ismét mondom – nem a téma miatt, hanem az eszköz miatt érdekes. A szándéka az abortusz legalizálása volt. Idézek a könyvből: Tudjuk, hogy az amerikai többsége nem támogatna egy ilyen törvénymódosítást, ezért egyszerűen hazudtunk egy kitalált közvélemény-kutatás eredményeiről. Telekürtöltük a médiát, hogy kutatásaink értelmében az amerikai népesség 60 százaléka támogatja a

minden megkötéstől mentes abortusz bevezetését. Másodszor, úgy keltettük fel az emberek együttérzését, hogy teljesen valótlan adatokat mondtunk az illegális abortuszok számát illetően. A valóságban az Egyesült Államokban ez a szám évente valamivel 100 ezer alatt volt, de mi mindenfelé azt híreszteltük, hogy több mint 1 millió. A taktika harmadik eleme a tudatosan felépített ellenségkép volt. Kellett valamilyen ellenségkép, akivel szemben mint a szabadság szószólói és védelmezői léphetünk fel, ezért szisztematikus lejárati kampányba kezdünk a katolikus egyház és társadalmilag elmaradott nézetei ellen. Ezt aztán orrvérzésig nyomtuk. A médiával azt etettük, hogy ellenállás való-

ban a klérus soraiból származik, és hogy a közvélemény-kutatások szerint a hívek maguk is pártolják a művi terhességmegszakítás törvényesítését. És a média pillanatok alatt bemosta az amerikai köztudatba, hogy aki abortuszellenes, az a klérus befolyása alatt áll, és képtelen az önálló gondolkodásra.

Ezeket a mondatokat azért olvastam fel, mert világosan mutatja az eszközt, amivel az emberek manipulálását elvégzik.

Talán megfigyelhetik, hogy ez a szándék az úgynevezett pedofilvadás esetén is megvalósul, ahol a cél annak az intézménynek a hiteltelentése, amelynek tanítása ellentmond az ő törekvéseknek.

Amikor politikai kultúráról beszélünk, akkor talán először azokat az elemeket kell megkeresnünk, amelyek erre a kultúrára a legnagyobb veszélyt jelentik, és azt hiszem, nem tévedek, amikor azt mondom, hogy a manipuláció az az eszköz, ami talán a legveszélyesebb a magyar politikai kultúrára is.

(Napirend előtti felszólalás. Elhangzott a Magyar Országgyűlésben, 2012. április 23-án)

Törvényjavaslat az előrefizetős mérőórák elterjesztéséért

Az előrefizetős mérőórák elterjesztését és az adósságok felhalmozódásának megakadályozását célozza a Kereszténydemokrata Néppárt napokban benyújtott törvénymódosítási javaslata, amelyet Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője szociális érvekkel indokolt a frakció április 19-i sajtótájékoztatóján. Javaslata a szolgáltatóknak, a szolgáltatást igénybe vevőknek és a társadalom egészének hasznos, amellyel „inkább esélyt, mint segélyt próbálnak biztosítani”.

FORRÁS: KDNP.HU

Bús Balázs országgyűlési képviselő az indítványt ismertette elmondta: hatvan napos tartozás után előrefizetésre alkalmas mérőórát szerelnének fel, ha előtte a fogyasztó és a szolgáltató részletfizetésben nem tudott megállapodni, és a 20. és a 40. napon írásbeli értesítés történt.

A korábban felhalmozódott tartozásról azt mondta, erről a szolgáltatóknak és a fogyasztóknak részletfizetési megállapodást kell kötnie. Ha a megállapodást nem tartja be a fogyasztó, akkor ha a tartozása a minimálbér felénél kisebb, az általa befizetett összeg 25 százaléka a tartozásra fordítódik, míg ha a tartozás a minimálbér felénél nagyobb, akkor ez az arány 50 százalék.

Az alapvető cél, hogy megakadályozzák az adósságok további felhalmozódását, és a problémát a lehető legkorábban kezelni lehessen – mutatót rá a III. kerületi polgármester.

Az ilyen típusú mérőórák további előnyének nevezte, hogy senkinél nem szűnhet meg a szolgáltatás, és az önkormányzatok saját támogatási

rendszerükbe támogatási formaként be tudják építeni. Ahol ilyen órát korábban felszereltek, látható, hogy tudatos fogyasztás alakul ki, és megszűnik az illegális fogyasztás, ami sok esetben életveszélyes helyzeteket eredményezett. A KDNP-s képviselő arra is számít, hogy az indítvánnyal csökken a védett felhasználói státuszhoz jelenleg kapcsolódó bürokrácia.

A kereszténydemokrata politikus azt mondta, a legnagyobb probléma az utóbbi időben az volt, hogy bár élni lehetett a kikapcsolási moratóriummal, a védett fogyasztói státusszal, de sok esetben ez sokkal nagyobb tartozás felhalmozódásával járt, ami végül kezelhetetlenné vált. Ezt követte számos alkalommal a kilakoltatás – jegyezte meg, hozzátéve: ez az amit a jogszabály megelőzhet. Mint mondta, a szociális szervezetek öt éve szorgalmazzák ezt. Megjegyezte: sok vitára számít, de azok, akik az előterjesztést támadják, valószínű, hogy gazdasági érdekeket és nem az emberek szociális érdekeit képviselik.

Pálffy István, frakciószóvivő kérdésre válaszolva azt mondta: a mérő-

óra felszerelése a fogyasztónak semmilyen költséget nem jelent majd. Hozzátette, bár a jelenlegi jogszabályok alapján a védett fogyasztói státuszban lévők számát nehéz megmondani, de biztos, hogy összességében több százezer családnak tudnak segítséget nyújtani. Mint mondta, a szabályozás, ha a parlament elfogadja, 2013. január 1-én lépne életbe, az addig hátralévő nyolc hónap elegendő, hogy a szolgáltatók kialakítsák a lakossági hozzáférést biztosító rendszereket. Elmondta még: az indítványról több hónapon át egyeztettek a szolgáltatókkal, az ágazati szereplőkkel, a szociális ágazatban tevékenykedőkkel, és a nemzeti erőforrás, valamint nemzeti fejlesztési tárcával.

Több pénzt adna a KDNP

FORRÁS: KDNP.HU

Tarnai Richárd, a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselője, Pest megye kormánybiztosa a javasoltnál is több pénzt biztosítana a költségvetésben a kormányhivataloknak. A kormányparti politikus szerint erre azért van szükség, mert a hivatalok hatáskörébe került szabálysértési feladatok nemcsak plusz bérkiadásokkal járnak, hanem új infrastruktúra kialakítására is szükség van. Fideszes képviselők április végén terjesztették a Ház elé a költségvetés módosítására tett javaslatukat az új szabálysértési törvény rendelkezései miatt. Indítványuk a helyi önkormányzatok foglalkoztatásában álló és a kormányhivatalok állományába kerülő köztisztviselők bérének fedezetéhez szükséges, nagyjából egymilliárd forintos átrendezést hajtja végre.

Tarnai Richárd a benyújtott módosító indítványában azonban azt írja, hogy a törvényjavaslatban meghatározott forrás alultervezett, mivel kizárólag a kormányhivatalok által átvett szabálysértési ügyintézők munkabérének és a minimális munkavégzéshez szükséges dologi kiadások költségeinek pénzügyi fedezetét tartalmazza.

Tanügy és megújulás a közösség szolgálatában

– Folytatás az 1. oldalról –

A gerjesztett csatazajt szíves örömmel nagyítják fel és terítik szét a média egyes képviselői, olyan látszatot keltve, mintha a kisebbség többség volna, a hamisan felfestett kép pedig maga a valóság.

Ennek a szükségképpen megindult folyamatnak voltunk és vagyunk szemtanúi és elszenvedői Európában, mi mint Magyarország, itthon pedig megint csak mi, a jóban és a megújulásban összetartó többség. Ugyanez a jelenség játszódott és játszódik le minden egyes ágazati átalakítást szolgáló kormányzati szándék vagy cselekvés kapcsán.

Közülük itt és most – személyes elköteleződés és felelősség okán – a tanüggyel, jelesül a közneveléssel kapcsolatban kívánom bemutatni, hogy mi és miért történik.

Az iskolák világa, azaz a köznevelés ügye évszázadok óta a legérzékenyebb közpolitikai terület a fejlett világban. Itthon a felvilágosodásnak nevezett időszak óta. Ekkor, 1777-ben alkotta meg Mária Terézia az első tanügyi törvénynek tekinthető Ratio Educationist, miután európai uralkodótársaihoz hasonlóan felismerte, hogy az, aki az iskolák világára, azaz a jövő bölcsőjére nézve befolyással bír, az valódi hatalommal rendelkezik. Ettől kezdve az oktatásügyi törvények alkotását mindig élénk figyelem (és a fentiekben kifejtettek okán intenzív érzelmi megnyilvánulások, jogos kritikák vagy nemtelen támadások sora) kísérte. Nem történt ez másképpen a 2010-es kormányváltást követően sem. A Nemzeti Erőforrás Minisztérium keretében szerveződött oktatásért felelős államtitkárság hivatalba lépése után néhány héttel hozzáfogott az új köz- és felsőoktatási törvények megalkotásához, amit az első perctől kezdve indulatos kirohanásokkal próbáltak megállítani mindazok, akik kiszorultak a kormányzásból. Ám – és ez már igazi sikertörténet – a két tanügyi törvényt az Országgyűlés nagy többséggel fogadta el 2011. december végén. Azóta fokozatosan csendesülő, ám nem szűnő ellenzéki és szakszervezeti rémhírterjesztések közepette, megfeszített tempóban folyik a jogalkotás, hogy a végrehajtási rendeletekben minél előbb a helyükre kerüljenek a részletszabályok is.

Milyen célok elérését segíti elő az új, CXC/2011-es számot viselő köznevelési törvény?

A válasz a következőkben foglalható össze: Magyarország megújulá-

sát, felemelkedését, versenyképességének javulását a minőség és a közöség javát szolgáló értékek jegyében. A történelem az 1920-as évek végén egyszer bizonyította már, hogy a pusztulásra ítélt, háborúban, forradalmakban kivérzett, megcsonkított országot is talpra lehet állítani a nemzet szolgálatába állított, jól szervezett tanüggyel; most is ezt az utat kell követnünk. Az iskolák, s azokon keresztül az ország felemelését a törvény egyebek mellett a következő eszközökkel segíti elérni: a nevelés középpontba

állításával (nyomatékosan az erkölcsi, művészeti és a testneveléssel), az iskolában megtanulandók előírásával, azaz a tartalmi szabályozással, a kettészakadóban levő iskolarendszer összetartásával az állam hangsúlyos szerepvállalásán keresztül, az egysé-

pasztalat, hanem kutatások eredménye is igazolja azt az állítást, hogy a jó iskolarendszer alfája és ómegája a jól kiválasztott, képzett, megbecsült pedagógus. (A kimagasló eredményei okán világszerte tanulmányozott finn

oktatási rendszerben például ennek köszönhetően tízszeres a túljelentkezés a pályára, a tanító embereket nagyra tartja a társadalom, akik büszkéek is a hivatásukra.) A pedagógus-életpályamodellre tehát régóta szükség van. Amikor az első Orbán-kormány ciklusának vége felé az akkori oktatási miniszter (ma a Magyar Tudományos Akadémia el-

nőke) vezetésével megszületett egy korai változata, a szakma, a közvélemény és a politika egyaránt üdvözölte. Továbbvitele akkor azonban elmaradt. Így nekünk jutott a feladat, hogy a nyolc-kilenc évvel ezelőtt valamennyi érintett által támogatott elgondolásokat rendszerbe foglalva

„A történelem az 1920-as évek végén egyszer bizonyította már, hogy a pusztulásra ítélt, háborúban, forradalmakban kivérzett, megcsonkított országot is talpra lehet állítani a nemzet szolgálatába állított, jól szervezett tanüggyel; most is ezt az utat kell követnünk.”

gesen magas színvonal feletti örökdedéssel, az újonnan megszervezendő külső szakmai ellenőrzés újragondolásával és egy mindezt átfogó pedagóguspolitikával, amely végre pótolja évtizedek mulasztását, és a nevelőket a társadalomban őket méltán megillető magaslatra helyezi. Ez utóbbi a lassan-lassan közismertté váló pedagógus-életpályamodellben ölt testet. Általa egy olyan jelentős fordulat bekövetkeztét reméljük, amelyhez mérhető utoljára a klebelsbergi reformoknak köszönhetően tapasztalhattak meg elődeink.

Szükségessége vitathatatlan. Nemcsak a józan ész vagy a köznapai ta-

kiegészítsük, aktualizáljuk és részleteit kidolgozzuk.

A pedagógus-életpályamodell az első grádicstól, a képzésbe jelentkezéstől, a kiválasztástól kezdve a nyugállományba vonulásig végigkíséri a hivatást gyakorlókat pályájukon, egyértelművé teszi a velük szemben támasztott és támasztható követelményeket, kiszámíthatóvá előrehaladásuk szakmai feltételeit, a pedagóguspálya egyes kiemelt szerepeinek (pl. osztályfőnök, igazgató, szakértő, szaktanácsadó stb.) betöltéséhez minőségi kritériumokat határoz meg, ily módon teremt a képzés, továbbképzés és előrehaladás köré egységes keretet. Együttal ösz-

szehangolja a pedagógusok feladatait az új köznevelési rendszer alapvető céljaival. A nevelésközpontú iskola például fikatív utópiából reális lehetőséggé válik a tanítványok körében töltendő idő szabályozásával, ezt a célt szolgálja a törvényes munkaidő új filozófiájú szabályozása. A változások, a megújulást szolgáló látszólagos többletfeladatot összekapcsolja egy új bértáblával, amely garantáltan – a jelenleginél nagyságrendekkel – jobb jövedelmi kondíciókat ígér a tanító embereknek. Az új fizetési kategóriák lehetővé teszik, hogy a pedagógusok valóban a hivatásuknak, azaz a tanítványaiknak élhessenek, és ne kényszerüljenek másodállásokat vállalni a pusztta megélhetés előteremtéséért. A tisztességesen megfizetett tanító embertől joggal elvárható lesz, hogy minden szakmai követelménynek megfelelően a gyerekekkel való egyéni bánásmódról, a tanításról, az órákra való készülésre és alapvető „munkaeszközének”, a saját személyiségének állandó fejlesztésére koncentrálja erőit és munkaidejét.

A pedagógus-életpályamodell pozitív üzeneteit azonnal meghallotta és üdvözölte a szakma túlnyomó többsége. Azt lehetett volna várni, hogy így tesz majd mindenki, aki magát az oktatásügyért felelősséget érzőnek vallja. Nem így lett. Egy nagy hangú kisebbség ahelyett, hogy azt mondta volna, hogy „heuréka, végre olyan fordulat előtt állunk, amely megalapozza a pedagógusok régóta várt, társadalmi szerepéhez méltó, azzal arányos erkölcsi és anyagi megbecsülését, nosza, álljunk mellé, erősítsük ezt a kormányzati szándékot!”, ehelyett bizonytalanságérzetet keltő, nyilvánvaló valótlanságokkal kürtölte tele a médiumokat, azon búsongva, hogy: „honnan lesz erre pénz?” Sőt, egyenesen azt hazudva, hogy a kormány nem akarja rendezni a pedagógusok helyzetét. Kifordult értékrendű világunkban nincs mit csodálkozni az ügyeletes jajongók és bajkeverők ilyen reakcióin. Elég tudnunk, hogy több ízben szándékosan megtevesztették a közvéleményt, aggodalmat, mi több, pánikot keltve pedagóguskörökben. Ezt tették a napokban is a Széll Kálmán-terv 2.0-ban foglaltak félremagyarázásával. Holott a dokumentum életpályára vonatkozó rövid része azzal a kijelentéssel kezdődik, hogy „A pedagógus-életpályamodell 2013 szeptemberétől lép hatályba, amennyiben...” E célért kell összefognunk, s akkor valóban lesz megújulás.

III. Senuda életműve példaként áll a világ előtt

III. Senuda a hitéért való kiállásával és híveinek áldozatos szolgálatával maradandót alkotott, életműve példaként áll a világ előtt – hangsúlyozta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes abból az alkalomból nyilatkozva, hogy a Magyarországi Kopt Ortodox Egyház április 25-én megemlékezett a negyven napja elhunyt kopt egyházfőről az egyház budapesti templomában. A KDNP elnöke kiemelte, hogy a kopt egyházfő életműve példaként áll a világ előtt, imái ma is velünk vannak, történelmi látogatásával beírta magát nemzetünk szívébe.

Semjén Zsolt: az oktatásnak nemzetstratégiai jelentősége van

Az oktatásnak nemzetstratégiai jelentősége van, egy közösség megmaradását az biztosíthatja, ha tagjai piacképes tudás birtokában vannak – jelentette ki Semjén Zsolt nemzetpolitikáért felelős magyar miniszterelnök-helyettes április 23-án Szabadkán. Szerbia európai uniós csatlakozása után azok a fiatalok, akik ismerik a magyar és a szerb szakmai nyelvet, versenyelőnyben lesznek – mondta a KDNP elnöke és nemzetpolitikai jelentőségűnek nevezte a két egyetem együttműködését.

FORRÁS: KDNP.HU

A politikus közölte, a magyar állam a Magyar Nemzeti Tanáccsal és a felsőoktatási intézményekkel együtt egy ösztöndíjrendszer kialakításával gondoskodni fog arról, hogy anyagi okok miatt senki ne szoruljon ki arról a mérnök-informatika szakirányú mérnök-tanári mesterképzésről, amelyet az Óbudai Egyetem ösztöndíjra indít a szabadkai Magyar Tannyelvű Tanítóképző Karon (MTTK).

Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke hangsúlyozta, a délvidéki magyarság – a napi problémák és az elmúlt évek nehézségei ellenére – igenis reneszánszát éli. Közmegegyezéssel sikerült kialakítani a közösség fejlődését lehetővé tevő középtávú stratégiákat, az oktatás, a művelődés, a nyelvhasználat és a civil szféra területén. A vajdasági magyarság fölemelkedésének alapját az oktatás teremti meg, nemcsak az egyén érvényesülése miatt, hanem azért is, mert így lehet ledolgozni a kilencvenes évek közepének veszteségét, amikor a közösség értelmiségi rétegének a legproduktívabb része elhagyta szülőföld-

jét – mondta a politikus. Hozzátette: a vajdasági magyarság célja, öt-tíz év alatt újratermelni ezt a réteget, amely tartást és tudást ad a közösségnek.

Rudas Imre, az Óbudai Egyetem rektora közölte, az universitas kihelyezett képzésként ösztöndíjra indítja el a mérnök-informatika szakirányú mérnök-tanár mesterképzését Szabadkán. A képzési idő négy félév, ebből egy tanítási gyakorlat, amelyet a zentai és a szabadkai tehetséggondozó gimnáziumban teljesíthetnek a diákok. A levelező tagozaton – a térség már oktató tanárainak és a frissen végzett hallgatóknak – meghirdetett képzésen az órákat az Óbudai Egyetem és a MTTK oktatói tartják majd.

Takács Márta, a 2006 őszén alapított – tanító és óvopedagógus szakon 250 diákot oktató – MTTK megbízott dékánja elmondta, az új képzés kiváló továbbtanulási lehetőséget biztosít a Szabadkai Műszaki Szakfőiskola alapképzésen végző diákjai számára.

A dékán közölte, a jövőben szeretnék közös képzésként is akkreditálni a mérnök-tanár mesterszakot, így a hallgatók a magyar mellett szerb diplomát is kaphatnának.

Áder János Magyarország új köztársasági elnöke

– Folytatás az 1. oldalról –

„Bennünk, magyarokban mindig megvolt a jóakarát és a képesség arra, hogy újjáépítsük, amit mások leromboltak, hogy újraegyesítsük, amit mások megosztottak, hogy visszanyerjük, amit mások eloroztak” – jelentette ki az új köztársasági elnök.

Mint mondta, elnöki munkája első napján Magyarország polgáraként szól, olyan magyar emberként, aki hálás szívvel áll nemzete előtt, mert egy lehet a mai magyarok közül, azok közül, akik azonos nyelvi és kulturális közösséget, államalkotó népként pedig egy politikai nemzetet alkotnak. Nem születtem köztársasági elnöknek, mint ahogy egy demokráciában sem születik senki semmilyen közjogi méltóságra – fogalmazott, hozzáfűzve: magyar embernek született és ezért hálás a sorsnak. Áder János beszédében kitért szüleinek is, akiket dolgozó, családjukat féltőn szerető rábaközi embereként jellemzett, olyanoknak „akikben a tanulás képessége, a tudás és a szorgalom tisztelete

munkált”. Hangsúlyozta továbbá, a tanulást és a kötelességet csak két dolog előzhette meg náluk: egymás szeretete és tisztelete. „Sokat tanultam tőlük, mint ahogy sokat tanultam egész eddigi életem során” – folytatta, kitérve arra, hogy megismerte a kétkezi munkát, a tudományos műhelyek világát, a hazai és az európai politikát.

Hangsúlyozta: tanulni számára annyit jelent, mint megérteni önmagunkat és a körülöttünk lévő világot. „Felfogni és elfogadni, hogy bár szabadon gondolkodhatunk és cselekedhetünk, még sem élhetünk kizárólag saját törvényeink szerint” – fejtette ki, hozzátéve: a közös boldogulásunkhoz fűződő felelősség felismerésével tudunk különbséget tenni például jó és rossz között. „Ez minden tanulás értelme, ha ezt tudjuk, nagy baj már nem érhet bennünket” – húzta alá. „A haza minden előtt” – zárta ezúttal is Kölcsey Ferenc szavaival beszédét, parlamenti megválasztásakor elmondott felszólalásához hasonlóan. Ezt az idézetet olvashatták a beiktatási ceremónián résztvevők is a Sándor-palota

tára kifeszített molinókon. A katonai tiszteletadás mellett megrendezett eseményen jelen voltak jelenlegi és volt közjogi méltóságok, köztük például Schmitt Pál és Sólyom László volt köztársasági elnök és Boross Péter korábbi kormányfő.

A meghívottak között ott volt többek között a legfőbb ügyész, valamint az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank és a Magyar Tudományos Akadémia elnöke is. Az ünnepségre meghívást kapott valamennyi országgyűlési képviselő és miniszter. A beiktatási ceremónia a Himnusz közös eléneklésével kezdődött, majd Tiba István, az Országgyűlés jegyzője ismertette az Áder Jánost köztársasági elnökké választó parlamenti határozatot. Ezt követően Blaskó Péter színművész szavalta el József Attila A Dunánál című versét, a négy történelmi egyház vezetője pedig közösen kért áldást Magyarországra. Az ünnepség Áder János beiktatási beszédét követően a Szózáttal zárult.

Áder János ezután Orbán Viktor miniszterelnök és Kövér László ház-

elnök társaságában a Sándor-palota Tükörtermébe vonult, ahol Magyarország új köztársasági elnöke a Magyar Érdemrend nagykeresztje a láncsal és az arany sugaras csillaggal kitüntetést vette át az Országgyűlés elnökétől. A meghívottak ezalatt a Sándor-palota kertjében rendezett fogadásra érkeztek, ahol – Áder János csatlakozása után – az Alkotmánybíróság elnöke mondott köszöntőt. Paczolay Péter hangsúlyozta, meggyőződése, hogy Áder János személyében kiváló államfője lesz Magyarországnak, olyan, aki feladatainak megfelelően képes lesz kifejezni a nemzet egységét, továbbá megvédeni az államszervezet demokratikus működését és a jogállam értékeit. Az Alkotmánybíróság elnöke beszéde végén szerdai születésnapja alkalmából is köszöntötte az új államfőt.

Az Országgyűlés május 2-i titkos voksolásán 262 szavazattal választotta köztársasági elnökké Áder Jánost, aki ezt követő parlamenti beszédében úgy fogalmazott, a magyar érdekek és a magyar értékek szószólója lesz.

Az összefogás példája a kőszegi belváros felújítása

FORRÁS: KDNP.HU

Április 24-én átadták Kőszeg felújított belvárosát. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a Jurisics téren, a kőszegi városháza előtt mondott köszöntőjében az összefogás példájának nevezte azt, hogy a település önkormányzata több cikluson keresztül mindent megtett a történelmi belváros megújulásáért. A kereszténydemokrata politikus szerint: Kőszeg a történelmi, építészeti emlékeinek a megővésével az egyetemes magyar kultúra értékeinek a megőrzéséhez járul hozzá. Semjén Zsolt beszédében úgy fogalmazott: a kőszegiek a hajdani várvédő, Jurisics Miklós öröksége szerint jártak el, amikor mertek nagyot álmodni és a mindennapok nehézségei ellenére is kitartottak céljaik megvalósítása mellett.

Gyermekvédelmi lakáslapot hoz létre a kormány

Gyermekvédelmi lakáslapot hoz létre a kormány – jelentette be Soltész Miklós, szociális, család- és ifjúságügyért felelős államtitkár május 10-én a II. ÁGOTA Országos Gyermekvédelmi Konferencián, Szegeden. A tervek szerint az állam az állami gondozásból kikerülő fiataloknak az elkövetkező években 4000 lakást vásárol, ahol tíz évig lakbér fizetése nélkül élhetnek.

FORRÁS: KDNP.HU

A kereszténydemokrata politikus elmondta: a tervek szerint a következő években 4000 lakást vásárol az állam, ahol a gondozásból kikerült fiatalok tíz évig, de legfeljebb 30 éves korukig lakbér fizetése nélkül élhetnek, miközben a bérleti díjnak megfelelő összeget egy lakáslapban gyűjtik. A programhoz az ingatlanok állagmegőrzése érdekében szigorú házmeisteri ellenőrző rendszer is kapcsolódik majd.

Soltész Miklós fontos célnak nevezte, hogy 12 éves kor alatt ne kerüljön gyermek intézetbe. A fiatalok a családból elsődlegesen befogadó szülőkhöz menjenek, és csak végső esetben a gyermekvédelmi intézménybe.

A Demokrata Néppárt története 1945-1989

A Gondolat Kiadó közzétette a „Két kísérlet a proletárdiktatúra elhárítására: Barankovics és a DNP 1945-1949, Bibó és a DNP 1956” c. könyvet. A könyv több annál, mint amit a címe mond: a Demokrata Néppárt és nemzetgyűlési, illetve országgyűlési képviselői fél évszázados története.

A cím ennek a történetnek a két legfontosabb elemét emeli ki. Egyrészt a DNP 1945-1949. évi kísérletét. Ők, megadva a hatalomnak, aminek megadása elkerülhetetlen és lelkiismeretükkel összeegyeztethető, megpróbálták megőrizni az ország és az egyház számára, ami megőrizhető, elkerülve a proletárdiktatúrát. Másrészt Bibó István és társai 1956. évi kísérletét. Nem köztudott, hogy ekkor a DNP volt az, amely a végsőkig kitartott Bibó István rendezési terve mellett, akkor is, amikor mások, nem vállalva a veszélyt, kihátráltak e terv mögül. Bibó és vele együtt a DNP nemzetközi támogatással, elsősorban Nehru akkori indiai miniszterelnök közvetítésével próbálta elérni a szinte lehetetlent. Ők is, megadva a hatalomnak, aminek megadása elkerülhetetlen és lelkiismeretükkel összeegyeztethető, megpróbálták megőrizni az ország és az egyház számára, ami megőrizhető, elkerülve a proletárdiktatúra visszatérését.

A két szerző közül az idősebb, Szokolczai György közgazdász, professor emeritus, 14 éves korában, 1942-ben kapcsolódott be az akkori katolikus szociális mozgalmakba, 1945-ben alapító tagja volt a DNP-nek, részt vett az 1947. évi választási küzdelemben, majd Bibó és Mihelics 1956. évi kísérletében, 1989-ben ismét alapító tagja lett a KDNP-nek, amelynek egy időben főtítkára is volt. Személyesen ismerte az akkori vezetők nagy részét, és szoros kapcsolat fűzte Barankovics Istvánhoz és Kerkai Jenőhöz. Az akkor történekről tehát személyes emlékei alapján is be tud számolni. Tudományos oktató-nevelő és kutató munkásságáért, valamint a magyarországi demokratikus átalakulás érdekében végzett tevékenysége elismeréseként ez év március 15-én kapta meg a magyar érdemrend tisztikeresztjét. A fiatalabb szerző, Szabó Róbert történész, az MTA Történettudományi Intézet tudományos munkatársa a Demokrata Néppárt képviselőinek életrajzát állította össze az 1945. évi Nemzetgyűlési és az 1947. évi Országgyűlési Almanachban, és számos munkája jelent meg e tárgykörben. A könyv meg-

írását Mézes Miklós, a DNP 1947-1949. évi, most Kanadában élő volt országgyűlési képviselője kezdeményezte, és mint kortárs lektor közreműködött a könyv megírásában. A

kiadást a Hanns Seidel Stiftung és a Barankovics István Akadémia támogatta.

A könyv szakmai körökben kiemelkedően nagy elismerést kapott. Recenziót írt róla Lovas Rezső fizikus, akadémikus, a Professzorok Battyhány Körének elnöke a Magyar Szemlében; Csaba László közgazdász, akadémikus, egyetemi tanár a Vigiliában; Vörös Imre jogász, akadémikus, egyetemi tanár, volt alkotmánybíró a Valóságban, Györffy Dóra közgazdász, habilitált doktor, egyetemi docens a Magyar Tudományban; Békés Márton történész-politológus, a HírTV műsorszerkesztője a Magyar Nemzetben; Horváth Zsolt történész, a Kommentárban; Szakály Sándor történész, az MTA doktora, egyetemi tanár a Magyar Naplóban; Csapody Miklós irodalomtörténész a Századokban; végül szerkesztőségi cikkek jeletek meg róla az Egyházfórumban, az Értesítőben és a Bencés Diákszövetség Hírlevelében. Interjút közölt a szerzőkkel a HírTV és a Katolikus Rádió is.

A könyv két, nagyjából egyforma részre oszlik. Az első, az Események és értékelésük kilenc fejezetben közli a történet leírását, a második a Függelék pedig húsz részben a legfontosabb dokumentumokat.

Az első két fejezet az 1945-ben a katolikus táboron belül kialakult, mélyes és rendkívül sajnálatos politikai stratégiai ellentéteket írja le. A DNP és a KALOT vezetői arról próbálták meggyőzni az egyházi vezetést,

hogy az 1945-ben bekövetkezett változások mélyrehatóak és maradandók, amelyekhez alkalmazkodni kell, és nem lehet abban reménykedni, hogy múlandók lesznek. A történelem, sajnos, igazolta őket. A harmadik fejezet bemutatja, hogy a DNP-e volt minden idők legintellektuálisabb és egyben legnépibb magyar országgyűlési képviselő-csoportja. A párt alapítói között ott volt Szekfü Gyula, valamint három kiemelkedő jezsuita, Kerkai Jenő és Nagy Töhötöm, a KALOT alapítói, valamint Jánosi József, noha ők négyen aktív politikai szerepet nem vállalhattak, a képviselők között pedig ott voltak a katolikus vezető értelmiség legjobbjai, Eckhardt Sándor és Bálint Sándor professor, valamint Barankovics István, Mihelics Vid és Rónay György, a magyar publicisztika kiemelkedő alakjai. Ott voltak mellettük a KALOT és a többi szociális szellemű katolikus társadalmi szervezet vezetői, így Farkas György, akitől e lap februári száma közöl nagyon megtisztelő megemlékezést, valamint a népfőiskolákon értelmiségi szintű képzést kapott KALOT-legények, köztük e könyv megírásának kezdeményezője, Mézes Miklós. Ott voltak a vidéki értelmiség e veszélyes időben politikai aktivitást vállalni merő tagjai, és mellettük kétkezi munkások, kőművesek, napszámók, favágók és kubikusok.

A következő fejezetek az 1947-es választást, majd a DNP parlamenti szerepét mutatják be. Ismertetik az akkor legvitatottabb beszédet, Farkas Györgyét, amelyben elfogadta a szovjet-magyar barátsági és együttműködési szerződést, úgy érvelve, hogy ez az ENSZ alapokmányán alapult, elfogadta az emberi jogok deklarációját, és hogy e szerződés megszavazása után a Szovjetunió és magyarországi szövetségeseinek nem lehet megalapozott okuk arra, hogy ellenezzék a magyar kereszténydemokrácia létét és működését. Bemutatja Barankovics beszédét, amelyben elutasította az egyházi iskolák államosítását, és 1948. decemberi „búcsúbeszédét”, amelyben élesen támadta Rákosit ígéretei be nem tartása és a szabadságjogok megsértése miatt.

Ez az áttekintés csak azzal zárható le, hogy e könyvet a KDNP, az MKDSZ és az IKSZ valamennyi tagjának ismernie kell, és hogy e könyvnek ott a helye mindhárom szervezet valamennyi szervezetének könyvtárában.

Az esélyteremtés jelent igazi segítséget

– Folytatás az 1. oldalról –

Az államtitkár szerint ugyanis a szegénység kezelésében a „lumpenizálódás” a letragikusabb jelenség, amely „ellehetetleníti az akarást is”.

Hangsúlyozta, hogy a romák közötti szegénységnek másfajta arca van, mint a nem roma emberek közötti szegénységnek. Az eltérések negatív példaként említette, hogy Magyarországon ma a „cigánylányoknak az egyharmada tizenöt éves korára anyává válik”, ami nagyon eltérő a többségi társadalomhoz képest. Pozitívumként szövegezte azonban arról, hogy a „szegénységi helyzet megoldásában a romák között a családi szolidaritás, hogy ne mondjam a törzsi szolidaritás sokkal erősebb, mint egyébként a nem roma magyarok között”.

Balog Zoltán kiemelte ugyanakkor, hogy a másképpen való segítség nem jár különböző mértékű kormányzati elköteleződéssel, illetve etnikai, vagy faji alapon történő különbségtétellel. Hangsúlyozta, a kormány egyedül azt a kité-

telt vállalta, hogy szociálpolitikájával először azokon kíván segíteni, akik később nagy eséllyel magukon is tudnak, de később eljutnak majd mindenkihez.

Az államtitkár szerint a szegénység felszámolása érdekében fel kell hagyni azzal a szemlélettel, amely azt mondja: Magyarországon csak a másik rovására lehet érvényesülni. Mint mondta, az egyéni előremenetel nem írhatja felül a másik emberrel szembeni szolidaritást, mert egy ilyen stratégia rövid távon kifizetődő lehet ugyan, ám azzal később biztosan mindenki rosszabbul jár. A helyes gondolkodás részévé kell válnia, hogy a kormányzatra szövetségesként tekintünk, még akkor is, ha az érdekeket sértve hajtja végre átalakításokat – fejtette ki, hozzátéve: igaz ez fordítva is, a kabinetnek is szövetségesként kell kezelnie például a civil szervezeteket.

Balog Zoltán aláhúzza továbbá, hogy a kormánynak emellett a „rendszerátalakítás veszteségeinek” is meg kell mutatnia, érdemes volt demokráciára váltani a diktatúrát.

Gábos András szociológus, a Tárki munkatársa előadásában elmondta, hogy a gazdasági szerkezet átalakulásával az emberi tőke, a meglévő tudás olyan mértékben értékelődött le, ami a jelenlegi foglalkoztatási mutatókhoz vezetett.

Seszták István, a Hajdúdorogi Egyházmegye pasztorális helynöke a Krisztusi örömhírt nevezte a kétezer éves válasznak a szegénység problémájára, a szegénységgel együttjáró nehézségekre. Hangsúlyozta: folyamatosan keresni kell a mindig eredeti választ a szegénység kérdéseire abban a valóságban, amelyben élünk.

Lőrincz Norbert, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat munkatársa elmondta, hogy a szervezet három év alatt kidolgozott egy programot, amit az önkormányzatok rendelkezésére tud bocsátani. A program megmutatja, hogyan kell kezelni a széteső közösségek problémáját, hogy azok újra működni tudjanak, és ezáltal segíteni tudjanak magukon.

Gyulay Zsolt zárta az iskolások olimpiai projektjét Cegléden

Többhetes, olimpiáról szóló eseménysorozat ért véget május 4-én a ceglédi Várkonyi István Általános Iskolában. A TÁMOP keretében megvalósult projekt utolsó rendezvényének vendége Gyulay Zsolt, a Magyar Olimpiai Bizottság alelnöke volt.

FORRÁS: KDNP.HU

A kétszeres olimpiai bajnok kajakozó saját tapasztalatai bemutatásával ösztönözte a diákokat a rendszeres testmozgásra, a sportos életmódra. Elmondta: a sportoló fiatalok sokkal jobban be tudják osztani az idejüket, másképp állnak hozzá a tanuláshoz (ő maga négyes átlagú volt a középiskolában), de főleg sok-

kal sikeresebbek lesznek az életben, hiszen hozzászoknak, hogy problémáik megoldását ne a szüleiktől várják, hanem saját maguk dolgoznak meg az eredményért.

Fontos, hogy a fiatalok olyan példaképekkel találkozzanak, akik kemény fizikai munkával dolgoztak meg a sikerükért – jelentette ki Földi László kereszténydemokrata országgyűlési képviselő. Cegléd polgármestere és a MOB alelnöke négyesemelési beszélgetésén sportfejlesztési kérdésekről, illetve sportlétesítmények tulajdonjogáról is szót ejtett.

Gyulay Zsolt a Ceglédi Sportmúzeumba is ellátogatott, ahol a város sportéletének kiválóságaival, köztük négy olimpikkal találkozott. Az alföldi város egyébként huszonegy olimpikont adott Magyarországnak, az idei nyári játékokon pedig valószínűleg újabb hárman szerepelnek majd a város szülőitei közül.

Ezt követően a Ceglédhez közeli Nyársapáton lévő gokart pályán látták vendégül Gyulay Zsoltot, aki egyben a Hungaroring elnök-vezérigazgatója is. A nyársapáti pálya egyébként a folyamatban lévő fejlesztések nyomán az ország leghosszabb amatőr létesítménye lesz, a kibővített pálya avatását július elsejére tervezik.

A magyar kormány motorja kíván lenni a totalitárius eszmék elutasításának

A totalitárius eszmék és az embertelen rendszerek elutasításának jelentőségét hangsúlyozta beszédében Rétvári Bence, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium parlamenti államtitkára április 19-én az egykori auschwitz-birkenauai náci haláltáborban, ahol több mint harminc ország képviselőinek részvételével tartottak nemzetközi megemlékezést. A magyar Élet Menete Alapítvány százötven, nagyrészt fiatal emlékezővel vett részt a megemlékezésen.

FORRÁS: KDNP.HU

Az egykori koncentrációs tábor 18. számú magyar barakkjánál elmondott beszédében az államtitkár kijelentette, hogy „a magyar kormány motorja kíván lenni mindenfajta totalitárius eszme és embertelen rendszer elutasításának”. Kiemelte, hogy a holokauszt magyarországi áldozatainak emléknapjához kötődő megemlékezés, az Élet menete résztvevői jelenlétükkel utasítanak el minden olyan kirekesztő

mondatot, amely a náci eszmékhez hasonló nézetnek az alapját képezhetné, és a koncentrált gyűlölet, az embertelenség helyszínén bizonyítják: az élet diadalmaskodik a zsarnokságon.

Az emlékezés szempontjából fontosnak nevezte a sok fiatal megjelenését, akik valószínűleg az utolsó olyan generáció tagjai, akik még találkozhatnak a szemtanúkkal, a túlélőkkel.

Az egykori Auschwitz-Birkenauban 21. alkalommal megrendezett Élet menete emlékprogramban több mint 30 or-

szág csaknem 11 ezer képviselője vett részt, köztük második világháborús kanadai és amerikai veteránok is. Eljött Ilan Mor, Izrael budapesti nagykövete, Eleni Tsakopoulos Kounalakis, az Egyesült Államok budapesti nagykövete, Zoltai Gusztáv, a Magyarországi Zsidó Hitközségek Szövetsége ügyvezető igazgatója, Verő Tamás rabbi és Forgács János holokauszt-túlélő is. A magyar Élet Menete Alapítvány százötven, nagyrészt fiatal emlékezővel vett részt a megemlékezésen.

Antall József kereszténydemokrata volt

A Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője szerint Antall József kereszténydemokrata volt, akinek fontos volt a személyes felelősség és a közösség szolgálata. Harrach Péter az egykori miniszterelnök emlékére rendezett április 19-i budapesti konferencián azt mondta, Antall József felelős politikus volt, demokrata, aki a közösségért szolgálatot vállalt.

FORRÁS: KDNP.HU

Harrach Péter kiemelte: Antall József Európát is kereszténynek tekintette, eszményképei között szerepelt Konrad Adenauer egykori német kancellár és Robert Schuman, az európai integrációs folyamat egyik kezdeményezője.

A KDNP frakcióvezetője elmondta, Antall József felelős politikus volt, demokrata, aki a közösségért szolgálatot vállalt. Idézte első parlamenti beszédét, amikor felkérték a kormányfői szerepre, majd kiemelte: Antall József Európát is kereszténynek tekintette, eszményképei között szerepelt Konrad Adenauer egykori

német kancellár és Robert Schuman, az európai integrációs folyamat egyik kezdeményezője.

A rendszerváltás pillanatában már érett politikai személyiség volt, családi hagyományai, a történelmi ismeretek és a politikai érzéke tették azzá – rajzolta meg Antall József személyiségét a KDNP frakcióvezetője.